

Sygn. akt

XX GC 1280/15

Zatwierdzono dn. 17.11.2015

Terminy:
16.12.2015

Sprawozdawca Sędzia SO A. Stelmachowska

AKTA

sprawy: 1) cywilnej
2) opiekuńczej
3) nieprocesowej

Casa Nova Sp z o.o. w U-wie p. Perfecta Wobubau-

XX Wydział Gospodarczy

GmbH
in Zwickau
(Niemcy)

Sąd Okręgowy w U-wie

Kat. A. Przechowywać w składnicy akt przez lat po czym przekażać na makulaturę. Przed przekazaniem na makulaturę wyłączyć karty akt	4 3
SEKDZIA (podpis i data)	
Złożono do składnicy akt	
Nr wykazu	
Nr porządkowy wykazu	
SEKRETARZ (podpis)	

Kat. B. Przechowywać w składnicy akt przez lat całe akta - karty *) po czym akta przekazać na makulaturę. Przed przekazaniem na makulaturę wyłączyć karty akt	
SEKDZIA (podpis i data)	
Złożono do składnicy akt	
Nr wykazu	
Nr porządkowy wykazu	
SEKRETARZ: (podpis)	
*) zbędne wyrazy skreślić	

(Gdy sprawa przechodzi po raz drugi lub trzeci do instancji odwoławczej, poprzednią sygnaturę tejże instancji należy przekreślić na ukos czerwonym atramentem).

ZARZĄDZENIE

Sąd Okręgowy w Warszawie XXV Wydział Cywilny, w składzie:
Przewodniczący: Sędzia Sądu Okręgowego Józef Solidny
w sprawie z powództwa Casa Nova Sp. z o.o. w Warszawie
przeciwko Perfecta Wohnbaugesellschaft mbH w Zwickau, Niemcy
o zapłatę

zarządza

1. na podstawie § 44 i 45 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 czerwca 2015 r. Regulamin urzędowania sądów powszechnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 925) w zw. z art. 1 i art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 24 maja 1989 r. o rozpoznawaniu przez sądy spraw gospodarczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 127) sprawę przekazać XX Wydziałowi Gospodarczemu Sądu Okręgowego w Warszawie, albowiem dotyczy ona sporu między przedsiębiorcami, a do właściwości XX Wydziału Gospodarczego tegoż Sądu należy rozpoznawanie w I instancji spraw gospodarczych oraz spraw z zakresu prawa gospodarczego i cywilnego należących do sądu gospodarczego z obszaru właściwości sądów rejonowych dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie i dla Warszawy-Woli w Warszawie, z wyłączeniem spraw z części m.st. Warszawy w granicach ustalonych dla dzielnicy Bemowo, zgodnie z zarządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie utworzenia wydziałów w sądach okręgowych oraz ośrodków zamiejscowych sądów okręgowych (Dz. Urz. MS poz. 334 z późn. zm.);
3. o treści zarządzenia powiadomić strony z pouczeniem, że nie przysługuje na nie zażalenie.

Sędzia Sądu Okręgowego

(-) Józef Solidny

Warszawa, dnia 17 listopada 2015 r.

ZARZĄDZENIE

Sąd Okręgowy w Warszawie XX Wydział Gospodarczy, w składzie:
Przewodniczący: SSO Mateusz Pilich
w sprawie z powództwa Casa Nova Sp. z o.o. w Warszawie
przeciwko Perfecta Wohnbaugesellschaft mbH w Zwickau, Niemcy
o zapłatę

zarządza

1. Sprawę zarejestrować w repertorium GC symbol 625 i założyć akta;
2. Wyznaczyć skład orzekający w osobie SSO Andrzeja Stelmachowskiego.
3. Akta sprawy niezwłocznie przedstawić Sędziemu Referentowi w celu podjęcia dalszych czynności w sprawie.

Sędzia Sądu Okręgowego

Warszawa, 12 listopada 2015 r.

2

Sąd Okręgowy w Warszawie
XXV Wydział Cywilny
al. Solidarności 127
00-898 Warszawa

Powód: **Casa Nova Sp. z o.o.**
ul. Rydygiera 120
01-793 Warszawa
KRS 0000123456
reprezentowany przez:
adw. Ięgę Pulkę
ul. Żelazna 2a
00-512 Warszawa

Pozwany: **Perfecta Wohnbaugesellschaft GmbH**
Reichenbacher Straße 31
D-08056 Zwickau
Bundesrepublik Deutschland

Wartość przedmiotu sporu: 730.359,00 zł

Oplata od pozwu: 36.518,00 zł

POZEW

W imieniu powoda Casa Nova Sp. z o.o., na podstawie udzielonego mi pełnomocnictwa, niniejszym wnoszę o:

- I. Zasądzenie od pozwanego Perfecta Wohnbaugesellschaft GmbH na rzecz powoda kwoty 157.500,00 € (słownie: sto pięćdziesiąt siedem tysięcy pięćset euro) oraz 65.000,00 zł (słownie: sześćdziesiąt pięć tysięcy złotych) tytułem odszkodowania za naruszenie umowy sprzedaży następujących materiałów budowlanych:
 1. kwarcytowe płyty elewacyjne: 2,5 tys. sztuk w łącznej cenie 100.000,00 € (słownie: sto tysięcy euro)
 1. okładzina ścienna z piaskowca: 1,5 tys. sztuk w łącznej cenie 45.000,00 € (słownie: czterdzieści pięć tysięcy euro)
 2. marmurowe płyty chodnikowe: 2 tys. sztuk w łącznej cenie 70.000,00 € (słownie: siedemdziesiąt tysięcy euro).
- II. Dopuszczenie dowodu z dokumentów prywatnych oraz elektronicznych tj.
 1. faktury nr 0905-2014 z dnia 7 czerwca 2014 r. oraz wydruków korespondencji elektronicznej pomiędzy stronami wymienionej w dniach od 13 maja do 29 lipca 2014 r. na okoliczność zawarcia przez strony umowy sprzedaży,
 2. ekspertyzy z badania próbek materiałów z dnia 2 lipca 2014 r. sporządzonej przed prof. dr hab. Janusza Mędrka na okoliczność niezgodności towaru z umową,
 3. umowy o roboty budowlane pomiędzy Casa Nova Sp. z o.o. a New House Development Sp. z o.o. z dnia 10.05.2012 r. oraz faktur VAT nr 144-2015 z dnia 20.12.2014 r. oraz nr 288-2014 z dnia 18.10.2014 r. na okoliczność strat poniesionych przez powoda w związku z opóźnieniem prac budowlanych z powodu niedostarczenia towaru przez pozwanego.

[Wpisz tekst]

- II. Dopuszczenie dowodu z zeznań świadka prof. dr hab. Janusza Mędrka na okoliczność niezgodności towaru z umową (doręczenie wezwania na adres: al. Adama Mickiewicza, 30-059 Kraków)
- III. Zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.
- IV. Rozpoznanie sprawy również pod nieobecność powoda.
- V. Wydanie wyroku zaocznego, opatrzonego rygorem natychmiastowej wykonalności, w przypadku zaistnienia przesłanek przewidzianych w art. 339 ustawy z dnia 17 listopada 1964r. Kodeks postępowania cywilnego (tekst jedn.: Dz.U. z 2014 r., poz. 101 ze zm., dalej „KPC”).

UZASADNIENIE

I. Stan faktyczny

Dnia 13 maja 2014 r. powód wystosował do pozwanego drogą elektroniczną zapytanie ofertowe w przedmiocie możliwości zakupu materiałów budowlanych. W odpowiedzi pozwany przedstawił ofertę firmy oraz zaznaczył, że pozwany nie zapewnia transportu zakupionych towarów. Na prośbę powoda pozwany zgodził się jednak dostarczyć zamówiony towar za pośrednictwem firmy Straßenverkehr GmbH & Co.KG, pod wskazany adres w Warszawie, za cenę 10.000 € (słownie: dziesięć tysięcy euro).

Dowód: korespondencja mailowa

Po uzgodnieniu powyższych warunków powód zawarł z pozwanym w dniu 19 maja 2014 r. umowę sprzedaży następujących materiałów budowlanych:

1. kwarcytowe płyty elewacyjne: 2,5 tys. sztuk w łącznej cenie 100.000,00 € (słownie: sto tysięcy euro)
1. okładzina ścienna z piaskowca: 1,5 tys. sztuk w łącznej cenie 45.000,00 € (słownie: czterdzieści pięć tysięcy euro)
2. marmurowe płyty chodnikowe: 2 tys. sztuk w łącznej cenie 70.000,00 € (słownie: siedemdziesiąt tysięcy euro).

Łączna wartość zamówienia wyniosła 225.000,00 € (słownie: dwieście dwadzieścia pięć tysięcy euro).

Pozwany przekazał powodowi fakturę z dnia 7 czerwca 2014 r., w treści której znalazło się odesłanie do przedstawionego na odwrocie wyciągu z ogólnych warunków umów (niem. *Allgemeine Geschäftsbeziehungen*). W wyciągu tym znalazły się dwa postanowienia: klauzula prorogacyjna oraz klauzula wyboru prawa niemieckiego z wyłączeniem zastosowania Konwencji Narodów Zjednoczonych o umowach międzynarodowej sprzedaży towarów.

Dowód: faktura nr 0905-2014 z dnia 7 czerwca 2014 r.

Ekspertyza wykonana przez prof. dr hab. Janusza Mędrka z Katedry Mineralogii, Petrografii i Geochemii Wydziału Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska Akademii Górniczo Hutniczej w Krakowie wykazała istotne wady dostarczonego towaru.

W wyniku badania stwierdzono, że próbki płyt kwarcytowych posiadają liczne skazy i pęknięcia wynikające z nieprawidłowego docięcia profili w procesie produkcyjnym, a nasiąkliwość próbek okładziny marmurowej przekracza normy właściwe dla tego typu materiałów. Zgodnie z opinią wady te spowodują przyspieszone niszczenie materiałów.

I. Analiza prawna

Nie sposób zgodzić się ze stwierdzeniem, że klauzula prorogacyjna, ustalająca właściwość sądu w Zwickau, została przez strony uzgodniona.

W myśl z art. 25 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (dalej „Bruksela Ia”) strony, niezależnie od miejsca swojego zamieszkania, mogą zawrzeć umowę jurysdykcyjną ustanawiającą właściwość sądów określonego państwa członkowskiego. Umowa ta może być zawarta w następujących formach: w formie pisemnej lub ustnej potwierdzonej na piśmie, w formie odpowiadającej praktyce między stronami, a w handlu międzynarodowym również w formie odpowiadającej zwyczajowi handlowemu, który strony znały lub musiały znać i który strony umów tego rodzaju w określonej dziedzinie handlu powszechnie znają i którego stale przestrzegają.

W niniejszej sprawie umowa sprzedaży zawarta została w trybie ofertowym. Pozwany pocztą elektroniczną wysłał powodowi pismo zawierające warunki umowy. Powód zaś po uzgodnieniu szczegółowych warunków, w tym poszerzeniu umowy o transport nabytych towarów, również drogą elektroniczną ofertę tę przyjął. Należy podkreślić, że zawarcie umowy drogą mailową, w myśl art. 25 ust. 2 rozporządzenia Bruksela Ia, traktowane jest na równi z zachowaniem formy pisemnej.

Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości, na tle podobnie sformułowanego przepisu art. 17 Konwencji Brukselskiej z 1968 r., dla skutecznego zawarcia umowy prorogacyjnej wymagana jest wyraźna zgoda stron. Trybunał w szczególności wskazał, że konieczność zachowania formy przewidzianej w art. 17 konwencji pozwala zabezpieczyć strony przed inkorporowaniem do umowy klauzul jurysdykcyjnych za wiedzą tylko jednej ze stron. Zdaniem Trybunału, wymóg formy pisemnej dla umowy jurysdykcyjnej zostanie spełniony, jeśli w umowie sprzedaży znajduje się wyraźne odesłanie do ogólnych warunków umów, zawierających klauzulę prorogacyjną (zob. wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 14 grudnia 1976 r. w sprawie nr 25/76, Segoura SPRL przeciwko Société Rahim Bonakdarian; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 14 grudnia 1976 r. w sprawie nr 24/76 Estasis Salotti di Colzani Aimo e Gianmario Colzani v. RUWA Polstereimaschinen GmbH). Ponieważ w żadnym z pism pozwany nie powołał się na ogólne warunki umów, nie zostały one włączone do oferty i nie stały się częścią umowy. Nie sposób zatem uznać, że umowa jurysdykcyjna została zawarta w formie pisemnej.

Między stronami nie istniała również uzgodniona praktyka uzasadniająca przyjęcie, że doszło do zawarcia umowy jurysdykcyjnej. Strony nie utrzymywały wcześniej żadnych kontaktów handlowych. Natomiast zgodnie z poglądami doktryny, przez praktykę przyjętą między stronami należy rozumieć „tryb postępowania w stosunkach między stronami powtarzający się przez określony okres czasu” (zob. J. Gołaczyński, *Współpraca sądowa w sprawach cywilnych i handlowych w Unii Europejskiej*, s. 51).

Do zawarcia umowy jurysdykcyjnej nie doszło również w formie odpowiadającej zwyczajowi handlowemu. Jak zauważył Trybunał Sprawiedliwości, ułatwienie w postaci dopuszczenia w handlu międzynarodowym umowy jurysdykcyjnej w formie odpowiadającej zwyczajom handlowym, nie oznacza rezygnacji z wymogu istnienia rzeczywistej zgody stron co do klauzuli prorogacyjnej. Z faktu, że kupujący nie zakwestionował faktur zawierających odesłanie do klauzuli prorogacyjnej, nie wynika domniemanie wyrażenia zgody na umowę jurysdykcyjną (zob. wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 20 lutego 1997 r. w sprawie C-106/95, Mainschiffahrts-Genossenschaft eG (MSG) przeciwko Les Gravières Rhénanes SARL). Jak podkreślił Sąd Najwyższy, faktura nie jest związana z zawarciem umowy, ale jej wykonaniem. Nawet sprawdzenie faktury pod względem formalnym i rachunkowym nie świadczy o akceptacji klauzuli prorogacyjnej (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 2014 r., sygn. akt I CSK 715/13).

Milczenie strony oraz opłacenie bez sprzeciwu faktury może zostać uznane za wyrażenie zgody tylko i wyłącznie, gdy "zachowanie takie odpowiada zwyczajowi w dziedzinie handlu międzynarodowego, w której działają strony, i zwyczaj ten jest im znany lub musi być uważany za znany im". W danej dziedzinie zwyczaj handlowy istnieje, gdy „działający w niej kupcy przy zawieraniu określonego rodzaju umów powszechnie i regularnie przestrzegają określonego zachowania, (zob. wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 20 lutego 1997 r. w sprawie C 106/95, Mainschiffahrts-Genossenschaft eG (MSG) przeciwko Les Gravières Rhénanes SARL). Nie można zatem uznać, że zachodzi domniemanie wyrażenia zgody przez powoda na klauzulę prorogacyjną.

Podstawę jurysdykcji sądów polskich w niniejszej sprawie stanowi art. 7 pkt 1 lit. a rozporządzenia Bruksela Ia, zgodnie z którym powód może złożyć pozew do sądów państwa, w którym znajduje się miejsce wykonania danego zobowiązania. W myśl art. 7 pkt 1 lit. b rozporządzenia Bruksela Ia, miejscem wykonania zobowiązania, o ile strony nie uzgodniły inaczej, w przypadku sprzedaży rzeczy ruchomych jest miejsce, którym rzeczy te zgodnie z umową zostały albo miały zostać dostarczone. Zamieszczenie przez pozwanego na fakturze klauzuli „EXW Zwickau/Delivery not included” nie oznacza, że powód świadomie zgodził się na zawarcie umowy na warunkach określonych w tej klauzuli. W pierwszym piśmie pozwany wskazał, że sprzedaje towary loco Zwickau, jednakże na prośbę powoda zgodził się na zmianę warunków. Ostateczna oferta obejmowała zawarcie przez pozwanego, za dodatkowym wynagrodzeniem, umowy przewozu towarów oraz dostarczenie ich na terytorium Polski i w takim też kształcie została przez powoda przyjęta. Jednostronne powołanie się na klauzulę Ex Works w treści faktury, już po zawarciu umowy, nie może przesądzać o zmianie miejsca wykonania zobowiązania. Nie ulega bowiem wątpliwości, że wola stron było dostarczenie towarów do siedziby powoda w Polsce i świadczenie o tej treści zostało przez pozwanego wykonane (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 2014 r., sygn. akt I CSK 715/13). Co więcej, nawet prawidłowe włączenie klauzuli Ex Works do umowy między stronami nie przesądza o zmianie miejsca wykonania zobowiązania. Klauzula ta służy bowiem określeniu rozkładu ryzyka i kosztów między stronami. Dla określenia jurysdykcji zaś miarodajna jest zaś rzeczywista możliwość rozporządzania towarem przez kupującego (zob. wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 25 lutego 2010 r. w sprawie C 381/08, Car Trim GmbH v. Key Safety System Srl oraz z dnia 9 czerwca 2011 r. w sprawie C 87/10, Electrosteel Europe).

Mając powyższe na uwadze należy uznać, że właściwe do rozpoznania niniejszej sprawy są sądy polskie. Właściwość miejscowa tut. Sądu do rozpoznania niniejszej sprawy wynika z art. 34 KPC.

W ogólnych warunkach umów znajdowała się również klauzula wyboru prawa niemieckiego oraz wyłączająca zastosowanie Konwencji Narodów Zjednoczonych o umowach międzynarodowej sprzedaży towarów, sporządzonej w Wiedniu dnia 11 kwietnia 1980 r. (zwanej dalej „Konwencja”). Prawem właściwym dla zobowiązania wynikającego z zawartej przez strony umowy istotnie jest prawo niemieckie, jednak nie na podstawie ww. klauzuli, ale na podstawie art. 4 ust. 1 lit. a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (zwanego dalej „Rzym I”). W myśl art. 3 rozporządzenia Rzym I, strony mogą umówić się o właściwość prawa dowolnego państwa, jednakże przesłanką dokonania wyboru prawa jest rzeczywiste porozumienie stron, co nie miało miejsca w niniejszej sprawie. Również zamieszczenie na odwrocie faktury, w wyciągu z ogólnych warunków umów, klauzuli wyłączającej stosowanie Konwencji, nie może być uznane za wspólne oświadczenie woli dwóch stron umowy. W związku z powyższym, z uwagi na pierwszeństwo umów międzynarodowych przed prawem wewnętrznym państwa, zastosowanie w niniejszej sprawie znajdzie Konwencja.

Żądanie zasądzenia odszkodowania na rzecz powoda znajduje podstawę w art. 45 ust. 1 pkt. b) Konwencji. W przedmiotowym stanie faktycznym przyjąć należy, iż powód zawarł z pozwanym w dniu 19 maja 2014 r. ważną i wiążącą umowę sprzedaży. Stało się tak na skutek osiągnięcia porozumienia co do najważniejszych elementów umowy takich jak ilość i cena towaru, data dostawy oraz sposób transportu. Ostatnia z wymienionych kwestii, choć nie stanowi essentialia negotii umowy

6
sprzedaży, to stanowiła dla powoda w przedmiotowej sytuacji istotny element umowy, o czy poinformowany został pozwany.

Dowód: korespondencja mailowa

Zamówiony towar został dostarczony i odebrany w umówionym terminie, nie nosił bowiem widocznych oznak niezgodności z umową. Nie jest to jednak jednoznaczne ze stwierdzeniem, że niezgodność taka nie istniała lub też nie może być podnoszona przez powoda o czy stanowi art. 36 ust. 1 Konwencji. Należy podkreślić, że poprzez zlecenie ekspertyzy w racjonalnym terminie, powód dopełnił obowiązku kontroli określonego w art. 38 ust. 1 Konwencji.

Dowód: korespondencja mailowa oraz ekspertyza z badania próbek materiałów z dnia 2 lipca 2014 r. przeprowadzona w laboratorium Wydziału Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska AGH

Po uzyskaniu wyników badań pozwany nadal postępował zgodnie ze standardami wyznaczonymi przez Konwencję tj. zawiadomił sprzedającego o niezgodności w rozsądnym terminie. Jednocześnie zasugerował możliwość polubownego rozwiązania sytuacji poprzez dostarczenie przez pozwanego innych płyt, zgodnych z umową. Propozycja ta spotkała się z kategorię odmową. Mimo przedstawionych dowodów pozwany bezpodstawnie zakwestionował istnienie wad dostarczonego towaru.

Dowód: korespondencja mailowa

W związku z powyższym powód zmuszony był podjąć szereg działań mających na celu zredukowanie strat wynikających z dostarczenia wadliwych materiałów budowlanych. Nadmienić należy, iż wady ujawnione w badaniu zleconym przez powoda stanowią istotną niezgodność towaru z umową w rozumieniu art. 25 oraz art. 46 ust.2 Konwencji. Liczne skazy i pęknięcia oraz podwyższona nasiąkliwość skutkujące przyspieszoną erozją sprawiły, że dostarczone materiały nie mogły zostać użyte do wykonania trwałego wykończenia budynku o wysokim standardzie. Nie tylko stałoby to w sprzeczności z polityką powoda, ale ponadto narażałoby powoda na dodatkowe koszty związane z demontażem oraz wymianą wadliwych elementów w okresie znacząco krótszym od zakładanego. Wart podkreślenia jest fakt, iż sam pozwany w trakcie negocjacji zapewniał o najwyższej jakości swoich produktów. Sprawia to, że racjonalny uczestnik obrotu mógł oczekiwać co najmniej wysokiej jakości zamawianych materiałów budowlanych, tymczasem dostarczone produkty nie spełniają nawet podstawowych norm jakościowych.

W celu minimalizacji strat, wadliwy materiał został usunięty z placu budowy i złożony w składzie materiałów budowlanych. Umożliwiło to kontynuowanie innych pracy wykończeniowych na terenie budowy, a przez to redukcję innych kosztów związanych z przedłużeniem terminu zakończenia inwestycji. Transport i składowanie płyt kamiennych obciążało jednak powoda dodatkowymi kosztami w wysokości 20.000,00 zł.

Dowód: faktura 288-2014 z dnia 18.10.2014r.

Jednocześnie powód rozpoczął poszukiwanie innego dostawcy potrzebnych materiałów. Ze względu na znaczącą ilość materiału wysokiej jakości, konieczną do wykończenia budynku w wysokim standardzie, poszukiwania odpowiedniego towaru, docinanie i transport na plac budowy opóźniły planowany moment ukończenia robót o 60 dni. Zgodnie z załączoną umową, końcowy odbiór inwestycji nastąpił 30 dni po zgłoszeniu przez powoda zakończenia wszelkich prac tj. 15.12.2014r. Skutkowało to naliczeniem kary umownej w wysokości 30.000,00zł, a także koniecznością zabezpieczenia terenu przez powyższy okres na koszt powoda (15.000,00 zł).

Dowód: umowa o roboty budowlane z dnia 10.05.2012 r. oraz faktura VAT nr 144-2014 z dnia 20.12.2014r.

7

Do powyższych kosztów wynikających z poniesionej szkody należy dodać wysokość samej szkody. Wyraża się ona w różnicy pomiędzy wartością zamówionych i opłaconych towarów, a wartością materiałów realnie dostarczonych. W niniejszym stanie faktycznym dostarczony materiał nie tylko znacząco odbiegał od wszelkich przyjętych standardów technicznych, ale także stanowił potencjalne źródło odpowiedzialności odszkodowawczej powoda wobec osób trzecich. Zastosowanie materiałów tak niskiej jakości w jakiegokolwiek inwestycji spowodowałoby bowiem obniżenie trwałości poniżej standardów przyjętych w branży. W oparciu o przywołaną powyżej ekspertyzę powód szacuje wartość dostarczonych materiałów na maksymalnie 30 % wartości zamówionych. Strata w tym stanie faktycznym wynosi więc 70 % zapłaconej ceny. Dotyczy to także wyszczególnionego wynagrodzenia za transport w wysokości 10.000,00 €. Będąc świadomym rażąco niskiej jakości zamawianych materiałów, powód nie zdecydowałby się z pewnością na poniesienie dodatkowych kosztów transportu w powyższej wysokości. Proporcjonalnie do wartości dostarczonego materiału za stratę należy zatem uznać 70% kwoty uiszczonej tytułem opłaty za transport. W sumie strata powoda w niniejszym stanie faktycznym wyniosła 70% całości wpłaconej kwoty tj. 157.500,00 €

Wysokość szkody poniesionej przez powoda w niniejszej sprawie można więc oszacować na 157.500,00 € i 65.000,00 zł., w takiej wysokości, w myśl zasady pełnej kompensacji, przysługuje mu zatem odszkodowanie na mocy Konwencji.

Wartość przedmiotu sporu obliczono w oparciu o średni kurs Euro wg. NBP z dnia 12.11.2015r. wynoszący 1:4,2245.

adw. Iga Pułka

Załączniki:

1. Pełnomocnictwo wraz z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej,
1. Informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego powoda,
2. Dowód uiszczenia opłaty od pozwu,
3. Odpis pozwu wraz z załącznikami,
4. Korespondencja mailowa,
5. Faktura nr 0905-2014 z dnia 7 czerwca 2014 r.,
6. Ekspertyza z badania próbek materiałów z dnia 2 lipca 2014r. sporządzona przed prof. dr hab. Janusza Mędrka,
7. Umowa o roboty budowlane pomiędzy Casa Nova Sp. z o.o. a New House Development Sp. z o.o. z dnia 10.05.2012 r.,
8. Faktura VAT nr 144-2014 z dnia 20.12.2014 r.,
9. Faktura VAT nr 288-2014 z dnia 18.10.2014 r.

Warszawa, dnia 7 listopada 2015 r.

PEŁNOMOCNICTWO PROCESOWE

Ja, niżej podpisany, Andrzej Rozsądny, działając jako Prezes Zarządu spółki **Casa Nova Sp. z o.o.** z siedzibą w Warszawie (01-793) przy ul. Rydgiera 120, nr KRS: 0000123456, REGON: 987654327, NIP: 64758324, niniejszym **udzielam pełnomocnictwa**

adw. Idze Pułka z Kancelarii Iskierka & Pułka & Kozerska z siedzibą w Warszawie (00-526), ul. Żelazna 2a

do dochodzenia roszczeń przeciwko Perfecta Wohnbaugesellschaft GmbH z siedzibą w Zwickau (D-08056), Reichenbacher Straße 31, Handelsregister AG Zwickau HRB Nr 124567, z tytułu naruszenia umowy sprzedaży materiałów budowlanych oraz reprezentowania Mocodawcy w tym zakresie przed wszelkimi sądami.

Niniejsze pełnomocnictwo upoważnia do udzielenia dalszych pełnomocnictw.

Kancelaria Adwokacka Iskierka & Pułka & Kozerska

ul. Żelazna 2 a, 00-512 Warszawa

Tel. +22 6789459 +48 600 987 654 e-mail: kancelaria@ipk.pl

Ul. Stanisława Żaryna
2A 02-593 Warszawa
www.bankmillennium.pl

Potwierdzenie wykonania operacji

Typ operacji	PRZELEW DO INNEGO BANKU
Dzienny numer transakcji	5
Data księgowania	2015-11-07
Data waluty	2015-11-07
Z rachunku	38866022020000000264458604
Zleceniodawca	Casa Nova Sp. z o.o.
Na rachunek	54 1030 1508 0000 0005 5003 6045
Bank odbiorcy	Bank Handlowy w Warszawie S.A
Odbiorca	Urząd Dzielnicy Wola m.st. Warszawy
Kwota transakcji	17,00 PLN
Kwota zaksięgowana	17,00 PLN
Tytuł	Opłata od pełnomocnictwa od Casa Nova Sp. z o.o. dla adw. Igi Pułki

Data wystawienia dokumentu: 2015-11-07

Potwierdzenie wykonania operacji zostało wygenerowane elektronicznie i nie wymaga podpisu ani stempla.
Dokument został sporządzony na podstawie art. 7 Ustawy Prawo Bankowe (Dz.U.Nr 140 z 1997 roku, poz. 939 z późniejszymi zmianami).

Bank Millennium S.A. z siedzibą w Warszawie, ul. Stanisława Żaryna 2A, 02-593 Warszawa, wpisany pod nr KRS 0000010186 do Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy, XIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego, o numerze identyfikacji podatkowej (NIP) - 526-021-29-31 i kapitale zakładowym całkowicie wpłaconym w wysokości 1.213.116.777,00 złotych.

CENTRALNA INFORMACJA KRAJOWEGO REJESTRU SĄDOWEGO

KRAJOWY REJESTR SĄDOWY

Stan na dzień 07.11.2015 godz. 22:33:17

Numer KRS: 0000123456

Informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu
Z REJESTRU PRZEDSIĘBIORCÓWpobrana na podstawie art. 4 ust. 4aa ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze
Sądowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 168, poz.1186, z późn. zm.)

Data rejestracji w Krajowym Rejestrze Sądowym		25.07.2002	
Ostatni wpis	Numer wpisu	27	Data dokonania wpisu
	Sygnatura aktu	WA.XIII NS-REJ.KRS/47675/15/399	
	Oznaczenie sądu	SĄD REJONOWY DLA M. ST. WARSZAWY W WARSZAWIE, XIII WYDZIAŁ GOSPODARCZY KRAJOWEGO REJESTRU SĄDOWEGO	

Dział 1

Rubryka 1 - Dane podmiotu	
1.Oznaczenie formy prawnej	SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ
2.Numer REGON/NIP	REGON: 987 654 327, NIP: 647 583 24
3.Firma, pod którą spółka działa	CASA NOVA SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ
4.Dane o wcześniejszej rejestracji	RHB 17476 SĄD REJONOWY W KATOWICACH WYDZIAŁ VIII GOSPODARCZO-REJESTROWY
5.Czy przedsiębiorca prowadzi działalność gospodarczą z innymi podmiotami na podstawie umowy spółki cywilnej?	NIE
6.Czy podmiot posiada status organizacji pożytku publicznego?	---

Rubryka 2 - Siedziba i adres podmiotu	
1.Siedziba	kraj POLSKA, woj. MAZOWIECKIE, powiat M.ST. WARSZAWA, gmina M.ST. WARSZAWA, miejsc. WARSZAWA
2.Adres	ul. RYDGIERA, nr 120, lok. ---, miejsc. WARSZAWA, kod 01-793, poczta WARSZAWA, kraj POLSKA
3.Adres poczty elektronicznej	
4.Adres strony internetowej	

Rubryka 3 - Oddziały	
Brak wpisów	

Rubryka 4 - Informacje o umowie

1. Informacja o zawarciu lub zmianach umowy spółki	1	AKT NOTARIALNY Z 14.12.1999R. NOTARIUSZ PIOTR MACIEJKO, KANCELARIA NOTARIALNA W WARSZAWIE PRZY UL. CHOCIMSKIEJ 28, REP. A NR 3961/99
	2	19.01.2006 R. NOTARIUSZ MIKOŁAJ SIENNICKI, KANCELARIA NOTARIALNA W POZNANIU PRZY UL. WYSPIAŃSKIEGO 2/6, REP. A NR 409/2006, ZMIENIONO PAR. 3 UMOWY SPÓŁKI,
	3	AKT NOTARIALNY Z DNIA 3.01.2013 R. - PROTOKÓŁ NADZWYCZAJNEGO ZGROMADZENIA WSPÓLNIKÓW Z DNIA 3.01.2013 R. W SPRAWIE ZMIANY UMOWY SPÓŁKI, NR REP. A 9/2013, SPORZĄDZONY PRZED NOTARIUSZEM WALDEMAREM GRYBOSIEM PROWADZĄCYM KANCELARIĘ NOTARIALNĄ WE WROCŁAWIU, PRZY UL. ŚW. MIKOŁAJA 59/60 LOK. 9, ZMIANA: § 10 UMOWY SPÓŁKI.

Rubryka 5

1. Czas, na jaki została utworzona spółka	NIEOZNACZONY
2. Oznaczenie pisma innego niż Monitor Sądowy i Gospodarczy, przeznaczonego do ogłoszeń spółki	
3. Wspólnik może mieć:	WIĘKSZĄ LICZBĘ UDZIAŁÓW
4. Czy statut przyznaje uprawnienia osobiste określonym akcjonariuszom lub tytuły uczestnictwa w dochodach lub majątku spółki nie wynikających z akcji?	**
5. Czy obligatoriusze mają prawo do udziałów w zysku?	**

Rubryka 6 - Sposób powstania spółki

Brak wpisów

Rubryka 7 - Dane wspólników

1	1. Nazwisko / Nazwa lub firma	Jan Poważny
	2. Imiona	**
	3. Numer PESEL/REGON	---
	4. Numer KRS	
	5. Posiadane przez wspólnika udziały	850 UDZIAŁÓW O ŁĄCZNEJ WARTOŚCI 850.000 PLN
	6. Czy wspólnik posiada całość udziałów spółki?	TAK

Rubryka 8 - Kapitał spółki

1. Wysokość kapitału zakładowego	850 000,00 Zł
Podrubryka 1 Informacja o wniesieniu aportu	
Brak wpisów	

Rubryka 9 - Nie dotyczy

Brak wpisów

Rubryka 10 - Nie dotyczy

Brak wpisów

Dział 2

Rubryka 1 - Organ uprawniony do reprezentacji podmiotu

1.Nazwa organu uprawnionego do reprezentowania podmiotu	ZARZĄD
2.Sposób reprezentacji podmiotu	JEŻELI JEST USTANOWIONY TYLKO JEDEN CZŁONEK ZARZĄDU, REPREZENTUJE ON SPÓŁKĘ SAMODZIELNIE. W PRZYPADKU ZARZĄDU KILKUOSOBOWEGO SPÓŁKA REPREZENTOWANA JEST PRZEZ DWÓCH CZŁONKÓW ZARZĄDU ŁĄCZNIE LUB PRZEZ JEDNEGO CZŁONKA ZARZĄDU ŁĄCZNIE Z JEDNYM PROKURENTEM.

Podrubryka 1

Dane osób wchodzących w skład organu

1	1.Nazwisko / Nazwa lub Firma	ROZSADNY
	2.Imiona	ANDRZEJ
	3.Numer PESEL/REGON	---
	4.Numer KRS	*
	5.Funkcja w organie reprezentującym	PREZES ZARZĄDU SPÓŁKI
	6.Czy osoba wchodząca w skład zarządu została zawieszona w czynnościach?	NIE
	7.Data do jakiej została zawieszona	
2	1.Nazwisko / Nazwa lub Firma	---
	2.Imiona	---
	3.Numer PESEL/REGON	---
	4.Numer KRS	*
	5.Funkcja w organie reprezentującym	---
	6.Czy osoba wchodząca w skład zarządu została zawieszona w czynnościach?	---
	7.Data do jakiej została zawieszona	

Rubryka 2 - Organ nadzoru

Brak wpisów

Rubryka 3 - Prokurenci

Brak wpisów

Dział 3

Rubryka 1 - Przedmiot działalności

1.Przedmiot przeważającej działalności przedsiębiorcy	1	---
2.Przedmiot pozostałej działalności przedsiębiorcy	1	41.10.Z, REALIZACJA PROJEKTÓW BUDOWLANYCH ZWIĄZANYCH ZE WZNOSENIEM BUDYNKÓW

Rubryka 2 - Wzmianki o złożonych dokumentach

Rodzaj dokumentu	Nr kolejny w polu	Data złożenia	Za okres od do
1.Wzmianka o złożeniu rocznego sprawozdania finansowego	1	09.04.2003	2002 ROK
	2	03.08.2004	01.01.2003 - 31.12.2003
	3	24.01.2006	01.01.2004-31.12.2004
	4	17.07.2006	01.01.2005 - 31.12.2005
	5	11.07.2007	01.01.2006 - 31.12.2006
	6	11.07.2007	01.01.2007 - 31.12.2007
	7	21.07.2009	01.01.2008 - 31.12.2008
	8	07.07.2010	01.01.2009 - 31.12.2009
	9	26.07.2011	01.01.2010 - 31.12.2010
	10	13.07.2012	01.01.2011 - 31.12.2011
	11	21.06.2013	01.01.2012 - 31.12.2012
	12	03.07.2014	OD 01.01.2013 DO 31.12.2013
	13	06.07.2015	OD 01.01.2014 DO 31.12.2014
2.Wzmianka o złożeniu opinii biegłego rewidenta	1	**	01.01.2004-31.12.2004
	2	**	01.01.2005 - 31.12.2005
	3	**	01.01.2006 - 31.12.2006
	4	**	01.01.2007 - 31.12.2007
	5	**	01.01.2008 - 31.12.2008
	6	**	01.01.2009 - 31.12.2009
	7	**	01.01.2010 - 31.12.2010
	8	**	01.01.2011 - 31.12.2011
	9	**	01.01.2012 - 31.12.2012
	10	**	OD 01.01.2013 DO 31.12.2013
	11	**	OD 01.01.2014 DO 31.12.2014
3.Wzmianka o złożeniu uchwały lub postanowienia o zatwierdzeniu sprawozdania finansowego	1	**	2002 ROK
	2	**	01.01.2003 - 31.12.2003
	3	**	01.01.2004-31.12.2004
	4	**	01.01.2005 - 31.12.2005
	5	**	01.01.2006 - 31.12.2006
	6	**	01.01.2007 - 31.12.2007
	7	**	01.01.2008 - 31.12.2008
	8	**	01.01.2009 - 31.12.2009

	9	**	01.01.2010 - 31.12.2010
	10	**	01.01.2011 - 31.12.2011
	11	**	01.01.2012 - 31.12.2012
	12	**	OD 01.01.2013 DO 31.12.2013
	13	**	OD 01.01.2014 DO 31.12.2014
4. Wzmianka o złożeniu sprawozdania z działalności podmiotu	1	**	2002 ROK
	2	**	01.01.2003 - 31.12.2003
	3	**	01.01.2004-31.12.2004
	4	**	01.01.2005 - 31.12.2005
	5	**	01.01.2006 - 31.12.2006
	6	**	01.01.2007 - 31.12.2007
	7	**	01.01.2008 - 31.12.2008
	8	**	01.01.2009 - 31.12.2009
	9	**	01.01.2010 - 31.12.2010
	10	**	01.01.2011 - 31.12.2011
	11	**	01.01.2012 - 31.12.2012
	12	**	OD 01.01.2013 DO 31.12.2013
	13	**	OD 01.01.2014 DO 31.12.2014

Rubryka 3 - Sprawozdania grupy kapitałowej

Brak wpisów

Rubryka 4 - Przedmiot działalności statutowej organizacji pożytku publicznego

Brak wpisów

Rubryka 5 - Informacja o dniu kończącym rok obrotowy

1. Dzień kończący pierwszy rok obrotowy, za który należy złożyć sprawozdanie finansowe	31.12.2002
--	------------

Dział 4

Rubryka 1 - Zaległości

Brak wpisów

Rubryka 2 - Wierzytelności

Brak wpisów

Rubryka 3 - Informacje o zabezpieczeniu majątku dłużnika w postępowaniu w przedmiocie ogłoszenia upadłości, o oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości z uwagi na fakt, że majątek niewypłacalnego dłużnika nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania

Brak wpisów

Rubryka 4 - Umorzenie prowadzonej przeciwko podmiotowi egzekucji z uwagi na fakt, że z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych

Brak wpisów

Dział 5

Rubryka 1 - Kurator

Brak wpisów

Dział 6

Rubryka 1 - Likwidacja

Brak wpisów

Rubryka 2 - Informacje o rozwiązaniu lub unieważnieniu spółki

Brak wpisów

Rubryka 3 - Nie dotyczy

Brak wpisów

Rubryka 4 - Informacja o połączeniu, podziale lub przekształceniu

Brak wpisów

Rubryka 5 - Informacja o postępowaniu upadłościowym

Brak wpisów

Rubryka 6 - Informacja o postępowaniu układowym

Brak wpisów

Rubryka 7 - Informacja o postępowaniu naprawczym

Brak wpisów

Rubryka 8 - Informacja o zawieszeniu działalności gospodarczej

Brak wpisów

data sporządzenia wydruku 07.11.2015

adres strony internetowej, na której są dostępne informacje z rejestru: <https://ems.ms.gov.pl>

Ul. Stanisława Żaryna
2A 02-593 Warszawa
www.bankmillennium.pl

Potwierdzenie wykonania operacji

Typ operacji	PRZELEW DO INNEGO BANKU
Dzienny numer transakcji	5
Data księgowania	2015-11-12
Data waluty	2015-11-12
Z rachunku	38866022020000000264458604
Zleceniodawca	Casa Nova Sp. z o.o.
Na rachunek	07 1010 1010 0402 1122 3100 0000
Bank odbiorecy	BZWBK Oddział Centralny
Odbiorca	Sąd Okręgowy w Warszawie
Kwota transakcji	36 518,00 PLN
Kwota zaksięgowana	36 518,00 PLN
Tytuł	Oplata od pozwu Casa Nova Sp. z o.o. przeciwko Perfecta Wohnbaugesellschaft GmbH

Data wystawienia dokumentu: 2015-11-07

Potwierdzenie wykonania operacji zostało wygenerowane elektronicznie i nie wymaga podpisu ani stempla.
Dokument został sporządzony na podstawie art. 7 Ustawy Prawo Bankowe (Dz.U.Nr 140 z 1997 roku, poz. 939 z późniejszymi zmianami).

Bank Millennium S.A. z siedzibą w Warszawie, ul. Stanisława Żaryna 2A, 02-593 Warszawa, wpisany pod nr KRS 0000010186 do Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy, XIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego, o numerze identyfikacji podatkowej (NIP) - 526-021-29-31 i kapitale zakładowym całkowicie wpłaconym w wysokości 1.213.116.777,00 złotych.

Casa Nova

From: Sekretariat Zarzadu
Cc: Prezes
Sent: Tue, May 13, 2014 8:10 PM
To: Perfecta-Zwickau
Subject: request for a proposal

Dear Sir or Madam,

I represent one of the largest Polish construction companies. Recently, our firm has launched an ambitious project of a penthouse in the inner center of Warsaw. Now we are looking for a reliable business partner ready to sell a greater amount of stone lining for finishing the building. According to your website, you may have a sufficient amount of goods to meet our needs.

More precisely, we are looking for the following assortment:

- Quartzite siding panels, ca. 17,000 square meters,
- Sandstone wall cladding, ca. 3,200 square meters,
- Marble floor plates, ca. 7,000 square meters.

The order is urgent, we would like to receive delivery by the 20th of June at the latest. Please send us your offer together with your pricing list as soon as possible. In the case of competitive pricing conditions, we are ready to order larger quantities. Thank you in advance for your prompt answer. Looking forward to hearing from you soon.

Yours faithfully,

Adam Rozważny

Deputy Director for the Finance and Development
Casa Nova Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (Ltd)
Rydygiera 120
01-793 Warszawa (PL)

Casa Nova Sp. z o.o. (Company Limited) seated in Warsaw, Rydygiera Street No. 120, 01-793 Warszawa, registered in the Enterprises Registry by the District Court for the Capital City of Warsaw 13th Commercial Division of the National Court Registry, No. 0000123456, share capital PLN 850 000 fully paid up.

Perfecta Wohnbau-GmbH

From: Perfecta-Zwickau
Sent: Thu, May 15, 2014 12:25 PM
To: Sekretariat Zarzadu
Subject: our offer

Dear Mr Rozwazny,

Thank you for your message of the 17th of May. I am glad to inform that currently we have all the goods you are looking for. The prices are as follows:

- Quartzite siding panels – EUR 40.00/m2,
- Sandstone wall cladding – EUR 30.00/m2,
- Marble floor plates – EUR 35.00/m2.

Attached, please find our catalogue containing the detailed list. The above mentioned prices include the 5% special discount for our new customers.

As to the financial settlement, we suggest the documentary collection.

Stone comes only from the German suppliers and keeps the highest quality. Please note, however, that we sell our products *loco* Zwickau and the transportation of goods to Poland rests entirely with you. We are sure that you will be satisfied with our future co-operation.

Yours faithfully,

Jens Weber

Prokurist/Verkaufsspezialist
Perfecta Wohnbaugesellschaft mbH
Reichenbacher Straße 31
D-08056 Zwickau, Bundesrepublik Deutschland

Handelsregister AG Zwickau HRB Nr. 124567
WEEE-Reg.-Nr. DE22615530

Casa Nova

From: Sekretariat Zarzadu
Cc: Prezes
Sent: Fri, May 16, 2014 11:30 AM
To: Perfecta-Zwickau
Subject: RE: our offer

Dear Mr Weber,

Thank you for the reply. The pricing conditions seem to be attractive and then we are ready to order the following quantity of goods:

- Quartzite siding panels, 18,750 square meters,
- Sandstone wall cladding, 3,375 square meters,
- Marble floor plates, 8,000 square meters.

I am aware of the fact that your offer does not cover any transportation. I would insist, however, on making an exception. We are a big and reliable client and the case is urgent, as I wrote. We do not have much time for looking for a carrier, I am afraid.

Kind regards,

Adam Rozważny

Deputy Director for the Finance and Development
Casa Nova Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (Ltd)
Rydygiera 120
01-793 Warszawa (PL)

Casa Nova Sp. z o.o. (Company Limited) seated in Warsaw, Rydygiera Street No. 120, 01-793 Warszawa, registered in the Enterprises Registry by the District Court for the Capital City of Warsaw 13th Commercial Division of the National Court Registry, No. 0000123456, share capital PLN 850 000 fully paid up.

Perfecta Wohnbau-GmbH

From: Perfecta-Zwickau
Sent: Mon, May 19, 2014 2:25 PM
To: Sekretariat Zarzadu
Subject: cooperation

Dear Mr Rozwazny,

I spoke with the President of our company Mr. Schröder and he agreed to dispatch the goods to you. We cooperate with a reliable carrier and they should accept our order. I will call them immediately. We will stay in touch.

Regards,

Jens Weber

Prokurist/Verkaufsspezialist
Perfecta Wohnbaugesellschaft mbH
Reichenbacher Straße 31
D-08056 Zwickau, Bundesrepublik Deutschland

Handelsregister AG Zwickau HRB Nr. 124567
WEEE-Reg.-Nr. DE22615530

Perfecta Wohnbau-GmbH

From: Perfecta-Zwickau
Sent: Mon, May 19, 2014 3:03 PM
To: Sekretariat Zarzadu
Subject: transport to Poland

Dear Mr Rozwazny,

The goods could be shipped on the 7th of June and reach the place of destination in approx. 2 days. The road carrier is Scheible Straßenverkehr GmbH & Co. KG seated in Chemnitz, carriage paid, we'll charge you separately and the cost should not exceed €10.000. Please send me the delivery address.

Regards,

Jens Weber

Prokurist/Verkaufsspezialist
Perfecta Wohnbaugesellschaft mbH
Reichenbacher Straße 31
D-08056 Zwickau, Bundesrepublik Deutschland

Handelsregister AG Zwickau HRB Nr. 124567
WEEE-Reg.-Nr. DE22615530

Casa Nova

From: Sekretariat Zarządu
Cc: Prezes
Sent: Mon, May 19, 2014 5:15 PM
To: Perfecta-Zwickau
Subject: RE: transport to Poland

Dear Mr Weber,

I am glad that everything goes so neatly. Doing business with you is a pure pleasure!

We accept the date of delivery. Please send the goods to the following address in Warsaw: [...].

Yours faithfully,

Adam Rozważny

Deputy Director for the Finance and Development
Casa Nova Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (Ltd)
Rydygiera 120
01-793 Warszawa (PL)

Casa Nova Sp. z o.o. (Company Limited) seated in Warsaw, Rydygiera Street No. 120, 01-793 Warszawa, registered in the Enterprises Registry by the District Court for the Capital City of Warsaw 13th Commercial Division of the National Court Registry, No. 0000123456, share capital PLN 850 000 fully paid up.

Perfecta Wohnbaugesellschaft mbH
Reichenbacher Str. 31
D-08056 Zwickau, Germany
AG Zwickau, Handelsregister HRB 124567

COMMERCIAL INVOICE
No. 0905-2014
of 07/06/2014

To: Casa Nova Sp. z o.o.
Rydygiera 120
01-793 Warschau (Warszawa), Poland

	Quantity (pcs)	Unit Price (€/m2)	Total Amount (€)
Stone siding panels 2500/3000/300mm2 quartzite	2,500	40	100,000
Wall cladding 1500/1500/200mm2 sandstone	1,500	30	45,000
Floor plates 2000/2000/200mm2 marble	2,000	35	70,000
TOTAL:			215,000

Say: EUR TWO HUNDRED FIFTEEN THOUSAND ONLY

EXW Zwickau / Delivery not included

Sehe unsere AGB auf der Rückseite

Company's General Agent

/-/ Jens Weber

Perfecta Wohnbaugesellschaft mbH

AUSZUG
VON DEN ALLGEMEINEN GESCHÄFTSBEDINGUNGEN

[...]

§ 9.

Der Vertrag unterliegt deutschem autonomen Recht, unter Ausschluss des UN-Kaufrechtsübereinkommens.

§ 10.

Gerichtsstand ist das zuständige Amts- bzw. Landgericht Zwickau.

Prof. dr hab. Janusz Mędrak
Katedra Mineralogii, Petrografii i Geochemii
Wydział Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska
Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie

EKSPERTYZA
z badania próbek materiałów

Termin badania: 02.07.2014

Próbki kamienia do badania pobrano w Warszawie [...].

Badanie wykonane na zamówienie Casa Nova Sp. z o.o. w Warszawie przeprowadzono w laboratorium Wydziału Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska AGH.

[...]

Wyniki badania: W rezultacie badania fizykochemicznego stwierdzono, że:

- pobrane losowo próbki płyt kwarcytowych posiadają liczne skazy i pęknięcia wynikające z nieprawidłowego docięcia profili w procesie produkcyjnym, w wyniku czego istnieje wyższe od statystycznego ryzyko przyspieszonej erozji kamienia przy eksploatacji okładziny w normalnych warunkach atmosferycznych;
- nasiąkliwość badanych próbek okładziny marmurowej jest wyższa od obowiązujących norm i wynosi średnio 0,27% (norma dla surowca – 0,08%), co z dużym prawdopodobieństwem spowoduje przyspieszone ścieranie oraz pękanie posadzki pod wpływem wody.

/-/ Prof. dr hab. Janusz Mędrak

Prezes

From: Prezes
Sent: Sat, Jul 12, 2014 10:30 AM
To: Perfecta-Vorstand
Subject: RE: our offer

Dear Mr Schröder,

We would like to inform you that the expert opinion prepared by Professor Janusz Medrek from the AGH University in Cracow revealed serious non-conformity of goods. Numerous quartzite panels are cracked and askew and marble does not meet technical standards for its absorptivity, which may cause stone's faster erosion. Enclosed please find the German translation of the above mentioned opinion. Its printout has been sent together with a letter of complaint under your postal address.

The non-conformity of goods caused significant and unacceptable costs on our side. We hope to reach an amicable solution of the current situation, which in our opinion should be delivery of substitute goods. We are waiting for your prompt and positive reply.

Yours faithfully,

Andrzej Rozsądny

President of the Board of Directors
Casa Nova Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (Ltd)
Rydygiera 120
01-793 Warszawa (PL)

Casa Nova Sp. z o.o. (Company Limited) seated in Warsaw, Rydygiera Street No. 120, 01-793 Warszawa, registered in the Enterprises Registry by the District Court for the Capital City of Warsaw 13th Commercial Division of the National Court Registry, No. 0000123456, share capital PLN 850 000 fully paid up.

Perfecta Wohnbau-GmbH

From: Perfecta-Vorstand
Sent: Tue, Jul 29, 2014 3:03 PM
To: Prezes
Subject: transport to Poland

Dear Mr Rozsadny,

Hereby I kindly inform you that we have received both your message and letter pertaining to the alleged non-conformity of goods delivered to you.

Unfortunately, I cannot accept your argument that our stone elements in any way do not meet technical standards and norms established for such goods. Our internal control procedures, certificates and awards collected, as well as thousands of satisfied clients every year are the best proof that the high improbability of such an event.

I also would like to remind that you examined goods and accepted the whole delivery without any complaint, which has been evidenced by your signature under the letter of consignment.

Under the circumstances, Perfecta Wohnbau-GmbH does not recognize its liability in law.

Faithfully yours,

Gerhard Schröder

Vorstandsvorsitzender
Perfecta Wohnbaugesellschaft mbH
Reichenbacher Straße 31
D-08056 Zwickau, Bundesrepublik Deutschland

Handelsregister AG Zwickau HRB Nr. 124567
WEEE-Reg.-Nr. DE22615530

**UMOWA
O ROBOTY BUDOWLANE
(w systemie generalnego wykonawcy)**

W dniu 15-05-2012 w Warszawie pomiędzy
New House Development Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie
przy ul. Dobrej 23 zwanym w dalszym ciągu umowy Zamawiającym,
z jednej strony, w imieniu i na rzecz którego działają:

Komentarz [S1]: Przykładowa data 18-05-2001

- 1. Anna Kowalska
- 2. Piotr Michalski

a Casa Nova Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie
przy ul. Rydygiera 120 zwanym w dalszym ciągu umowy Wykonawcą,
z drugiej strony, w imieniu i na rzecz którego działają:

- 1. Andrzej Rozsądny
- 2.

zawarta została umowa treści następującej:

§ 1

- 1. Umowa niniejsza zostaje zawarta na podstawie złożonego przez Zamawiającego zlecenia nr 1234 z dnia 10-05-2012.
- 2. Przedmiotem umowy jest wykonanie robót polegających na budowie i wykończeniu budynku mieszkalnego w podwyższonym standardzie
- 3. Przedmiot umowy wykonany zostanie w oparciu o dokumentację techniczną zatwierdzoną przez Zamawiającego, którą dostarczy on Wykonawcy w 4 egz. do dnia 30-06-2012. Dokumentację stanowić będzie załącznik nr 3 do niniejszej umowy.
- 4. Roboty wykonane będą z materiałów dostarczonych przez dostawców wybranych przez Casa No. Wykaz materiałów, maszyn i urządzeń stanowi załącznik nr 4 do niniejszej umowy.
- 5. Materiały i urządzenia, które dostarcza Zamawiający, przekazane zostaną Wykonawcy na podstawie protokołu przekazania.

Komentarz [S2]: Przykładowa data 18-05-2001

Komentarz [S3]: Przykładowa data 18-05-2001

§ 2

Do obowiązków Zamawiającego należy:

- 1) Wprowadzenie Wykonawcy w terminie do dnia 15.07.2012 na plac budowy i w związku z tym:
 - dostarczenie stosownego pozwolenia na budowę lub na prowadzenie robót,
 - udostępnienie Wykonawcy poboru wody i energii elektrycznej,
 - przekazanie dziennika budowy.
- 2) Zapewnienie nadzoru inwestorskiego.
- 3) Zapewnienie urządzeń ochronnych i zabezpieczających w zakresie BHP, jak również ochrony mienia Wykonawcy, ochrony przeciwpożarowej.

Komentarz [SF4]: Przykładowa data 18-05-2001

§ 3

Termin wykonania robót będących przedmiotem umowy ustala się na dzień 15-09-2014

Komentarz [S5]: Przykładowa data 18-05-2001

§ 4

Wykonawca zwolniony będzie z dotrzymania umownego terminu robót w przypadkach:

- 1) przerwy w dostawie nośników energii,
- 2) niedotrzymania przez Zamawiającego warunków umowy,
- 3) ewentualnego zlecenia robót dodatkowych lub zamiennych w trakcie wykonywania robót będących przedmiotem niniejszej umowy.

§ 5

Zaistnienie przeszkód w wykonywaniu robót powinno być potwierdzone wpisem do dziennika budowy. Ustalenie nowego terminu wykonania robót wymaga sporządzenia stosownego aneksu.

§ 6

- 1. Wstępna wartość robót określona jest na podstawie kosztorysu tj. załącznika nr 5 i wynosi 5.000.000,00 (słownie pięć milionów złotych).
- 2. Przekroczenie wstępnej wartości robót o 5 % nie wymaga sporządzenia aneksu do umowy.
- 3. Wynagrodzenie Wykonawcy obliczono jest na podstawie wyceny robót oraz wstępnej wyceny materiałów stanowiącego załącznik nr 6 i 7 do umowy.
- 4. Zamawiający wyraża zgodę na udzielenie Wykonawcy przedpłaty odpowiadającej 3 -miesięcznemu zapasowi materiałów, to jest w wysokości 500 000,00 złotych. Zamawiający dokona przedpłaty w terminie 14 dni od daty podpisania umowy na konto bankowe Wykonawcy nr 4581100000478544450212 w Banku BGŻ
- 5. Wykonawca spłacać będzie otrzymana przedpłatę w sposób następujący:
Zgodnie z rozkładem spłat stanowiącym załącznik nr 8 do umowy lub na podstawie bieżących porozumień w sprawie spłat dla ważności których strony zastrzegają formę pismna.

§ 7

- 1. Dostarczone przez Zamawiającego materiały rozliczane będą w oparciu o faktury płatne w terminie 14 dni od daty ich doręczenia.
- 2. Dostarczone przez Zamawiającego maszyny i urządzenia rozliczane będą przez strony w kosztorysie powykonawczym.
- 3. Faktury wystawiane przez Wykonawcę za wykonane roboty będą przez zamawiającego realizowane w terminie 14 dni od ich otrzymania, przelewem na rachunek bankowy Wykonawcy.
- 4. Opóźnienie w zapłacie faktur rodzi po stronie Zamawiającego obowiązek zapłaty ustawowych odsetek.

§ 8

- 1. Datę odbioru końcowego przedmiotu umowy strony ustalają na dzień 15-10-2014, najdalej w terminie 30 dni od zgłoszenia przez Wykonawcę gotowości do odbioru i potwierdzenia przez Zamawiającego zakończenia robót.
- 2. W przypadku zakończenia robót zanikających lub ulegających zakryciu albo przewidywanych dłuższych przerw w wykonaniu robót Zamawiający obowiązany jest do dokonania odbioru w terminie 60 dni.

Komentarz [SF6]: Przykładowa data 18-05-2001

§ 9

- 1. Z ramienia Wykonawcy roboty prowadził będzie Łukasz Dokładny
- 2. Inspektorem nadzoru z ramienia Zamawiającego będzie Katarzyna Kaczmarek

§ 10

W razie zwłoki w wykonaniu obowiązków wynikających z postanowień niniejszej umowy strona, która popadła w zwłokę, zapłaci drugiej stronie karę umowną w wysokości 0,01 % wynagrodzenia umownego za każdy dzień zwłoki.

§ 11

Wszelkie zmiany i uzupełnienia treści umowy wymagającej dla swej ważności formy pisemnej w postaci aneksu.

§ 12

W sprawach nie uregulowanych postanowieniami umowy będą miały zastosowania przepisy prawa budowlanego oraz kodeksu cywilnego.

§ 13

Spory, mogące wyniknąć przy wykonywaniu postanowień umowy, strony poddają rozstrzygnięciu sądów gospodarczych.

§ 14

Umowę sporządzono w 4 jednobrzmiących egzemplarzach, po 2 dla każdej ze stron.

Zamawiający

Wykonawca

.....

.....

FAKTURA VAT

KOPIA

Nr. 144-2014

Z dnia 20.12.2014 r.

Wystawca: Security Service S.A Ul. Filtrowa 30/5 02-332 Warszawa	Nabywca: Casa Nova Sp. z o.o. ul. Rydygiera 120 01-793 Warszawa
--	---

Usługa	Okres	Cena
Udostępnienie urządzeń monitorujących i alarmu	15.10.2014 - 15.12.2014 r.	5.000,00 zł
Serwis ochroniarski 24/7 (patrol 2 osobowy)	15.10.2014 - 15.12.2014 r.	10.000,00 zł
Suma		15.000,00 zł

Suma słownie: piętnaście tysięcy złotych

.....

Wystawca

.....

Nabywca

FAKTURA VAT

KOPIA

Nr. 288-2014

Z dnia 18.10.2014 r.

Wystawca: Mag-Pol Sp. z o.o. Ul. Dębowa 5 03-344 Warszawa	Nabywca: Casa Nova Sp. z o.o. ul. Rydygiera 120 01-793 Warszawa
---	---

Usługa	Okres	Cena
Transport płyt kamiennych na terenie Warszawy (do i z magazynu)	15.07.2014r. i 15.10.2014r.	5.000,00 zł
Wynajem powierzchni składu materiałów budowlanych na okres 3 miesięcy	15.07.2014 -15.10.2014 r.	15.000,00 zł
Suma		20.000,00 zł

Suma słownie: dwadzieścia tysięcy złotych

.....
Wystawca.....
Nabywca

Sygn. akt XX GC 1280/15

ZARZĄDZENIE

Dnia 17 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XX Wydział Gospodarczy, w składzie:

SSO Andrzej Stelmachowski

w sprawie z powództwa Casa Nova Sp. z o.o. w Warszawie
przeciwko Perfecta Wohnbaugesellschaft mbH w Zwickau (RFN)
o zapłatę

zarządza:

1. Wezwać powoda do uiszczenia zaliczki w kwocie 500 zł (słownie: pięćset złotych) na poczet tłumaczenia pozwu wraz z załącznikami w języku polskim na język niemiecki w terminie 7 dni z pouczeniem, że brak uiszczenia zaliczki spowoduje doręczenie bez takiego tłumaczenia, a pozwany będzie uprawniony do odmowy przyjęcia pisma na podstawie art. 8 rozporządzenia nr 1393/2007 PE i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. dotyczącego doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych („doręczanie dokumentów”) oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1348/2000 (Dz. U. UE. z 2007 r. L 324, s. 79).
2. Na podstawie art. 256 kpc wezwać powoda w terminie 14 dni od doręczenia wezwania do przedstawienia tłumaczenia przysięgłego załączonych do pozwu dokumentów na język polski, pod rygorem ich pominięcia jako materiału dowodowego w sprawie.

Sąd Okręgowy w Warszawie
XX Wydział Gospodarczy
al. Solidarności 127
00-898 Warszawa
tel. 697 528 456 email: ppmootcourt@gmail.com

Sygn. akt: XX GC 1280/15

Data: 21/11/2015

Termin: 16/12/2015 r. o godz. 10:00

W odpowiedzi należy podać datę i sygn. akt

Casa Nova Sp. z o.o.
ul. Rydygiera 120
01-793 Warszawa

WEZWANIE

Sąd Okręgowy w Warszawie XX Wydział Gospodarczy na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. 2010r., Nr 90 poz. 594 ze zm.) uprzejmie wzywa Stronę powodową do uiszczenia zaliczki w wysokości 3.000 zł (słownie trzech tysięcy złotych) na poczet wynagrodzenia tłumacza przysięgłego, celem sporządzenia tłumaczenia pozwu oraz jego załączników na język kraju siedziby pozwanej, w którym pozew należy doręczyć - w terminie 7 dni pod rygorem doręczenia odpisu pozwu w języku polskim.

Ponadto na podstawie art. 256 k.p.c. Sąd wzywa Stronę do przedstawienia w ciągu 14 dni od daty doręczenia wezwania tłumaczenia przysięgłego dokumentów stanowiących załączniki do pozwu:

1. Korespondencji mailowej z Pozwaną
2. Faktury VAT z dnia 7 czerwca 2014 r., Nr 0905-2014

pod rygorem ich pominięcia jako materiału dowodowego w sprawie.

sekretarz sądowy

Z polecenia sędziego Sądu Okręgowego
Andrzeja Stelmachowskiego

POUCZENIE

1. Obowiązek dokonania doręczenia pozwu wraz z tłumaczeniem wynika z rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. (Dz.U.U.E.L.2007.324.79 ze zm.). Strona może odmówić przyjęcia dokumentu sporządzonego w języku dla niej nieznanym.
2. W sądach polskich językiem urzędowym jest język polski (art. 5 § 1 p.u.s.p.). Oznacza to, że wszystkie dowody sądy muszą przeprowadzić w języku polskim. Dotyczy to także dokumentów, co oznacza, że dowód z dokumentu sporządzonego w języku obcym sąd przeprowadzi dopiero po przetłumaczeniu go na język polski przez tłumacza przysięgłego. Sąd nie może oprzeć się na dowodzie z dokumentu sporządzonym w języku obcym.
3. Zgodnie z art. 256 k.p.c. sąd może zażądać, aby dokument w języku obcym był przełożony przez tłumacza przysięgłego. Nieskorzystanie przez sąd z tego uprawnienia, nie pozwala na skuteczne postawienie zarzutu naruszenia tego przepisu.

Warszawa, 30 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie

XX Wydział Gospodarczy

al. Solidarności 127

00-898 Warszawa

Powód: **Casa Nova Sp. z o.o.**

ul. Rydygiera 120

01-793 Warszawa

KRS 0000123456

reprezentowany przez:

Adwokat Igę Pułkę

Pozwany: **Perfecta Wohnbaugesellschaft GmbH**

Reichenbacher Straße 31

D-08056 Zwickau

Bundesrepublik Deutschland

Sygn. akt: XX GC 1280/15

PISMO

W odpowiedzi na wezwanie tut. Sądu z dnia 23.11.2015r. przesyłam dowód uiszczenia zaliczki na poczet wynagrodzenia tłumacza przysięgłego oraz tłumaczenia przysięgłe dokumentów stanowiących załączniki do pozwu.

Iga Pułka

Adwokat

Załączniki:

-dowód uiszczenia zaliczki

-tłumaczenie przysięgłe dokumentów zgodnie z wezwaniem

Ul. Stanisława Żaryna
2A 02-593 Warszawa
www.bankmillennium.pl

Potwierdzenie wykonania operacji

Typ operacji	PRZELEW DO INNEGO BANKU
Dzienny numer transakcji	5
Data księgowania	2015-11-25
Data waluty	2015-11-25
Z rachunku	3886602202000000264458604
Zleceniodawca	Casa Nova Sp. z o.o.
Na rachunek	92113010620000057541200003
Bank odbiorcy	Bank Gospodarstwa Krajowego
Odbiorca	Sąd Okręgowy w Warszawie
Kwota transakcji	3000,00 PLN
Kwota zaksięgowana	3000,00 PLN
Tytuł	Zaliczka na wynagrodzenie tłumacza XXGC 1280/15

Data wystawienia dokumentu: 2015-11-07

Potwierdzenie wykonania operacji zostało wygenerowane elektronicznie i nie wymaga podpisu ani stempla. Dokument został sporządzony na podstawie art. 7 Ustawy Prawo Bankowe (Dz.U.Nr 140 z 1997 roku, poz. 939 z późniejszymi zmianami).

Bank Millennium S.A. z siedzibą w Warszawie, ul. Stanisława Żaryna 2A, 02-593 Warszawa, wpisany pod nr KRS 0000010186 do Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy, XIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego, o numerze identyfikacji podatkowej (NIP) - 526-021-29-31 i kapitale zakładowym całkowicie wpłaconym w wysokości 1.213.116.777,00 złotych.

Casa Nova

Od: Sekretariat Zarządu
Pozostali odbiorcy: Prezes
Wysłano: Wt, Maj 13, 2014 8:10 PM
Do: Perfecta-Zwickau
Temat: zapytanie ofertowe

Szanowni Państwo,

Reprezentuję jedną z największych polskich firm budowlanych. W ostatnim czasie nasza firma rozpoczęła ambitny projekt budowy biurowca w ścisłym centrum Warszawy. Obecnie poszukujemy wiarygodnego partnera biznesowego gotowego do sprzedaży większych ilości okładzin kamiennych w celu wykończenia budynku. Z informacji uzyskanych na Państwa stronie internetowej wnioskujemy iż mogą państwo dysponować odpowiednią do naszych potrzeb ilością materiałów.

Doprecyzowując, poszukujemy następujących materiałów:

Kwarcytowe płyty elewacyjne ok. 17,000m² ,
Okładzina ścienna z piaskowca, ok. 3,200m² ,
Marmurowe płyty chodnikowe, ok. 7,000m² .

Zamówienie jest pilne. Zależy nam na otrzymaniu dostawy najpóźniej do dnia 20 czerwca. Uprzejmie proszę o jak najszybsze przesłanie oferty wraz z cennikiem. W przypadku korzystnej oferty jesteśmy gotowi zamówić większe ilości produktu. Z góry dziękuję za szybką odpowiedź.

Z poważaniem,

Adam Rozważny

Zastępca Dyrektora ds. Finansów i Rozwoju
Casa Nova Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (Ltd)
Rydygiera 120
01-793 Warszawa (PL)

Casa Nova Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, ul. Rydygiera 120, 01-793 Warszawa, zarejestrowana w Rejestrze Przedsiębiorców prowadzonym przez Sąd Okręgowy w Warszawie XIII Wydział Gospodarczym Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000123456, kapitał zakładowy 850 000 zł w całości opłacony.

Perfecta Wohnbau-GmbH

Od: Perfecta-Zwickau
Wysłano: Wt, Maj 15, 2014 12:25 PM
Do: Sekretariat Zarządu
Temat: oferta

Szanowny Panie Rozważny,

Dziękujemy za Pańską wiadomość z dnia 13 maja . Miło mi poinformować, że dysponujemy obecnie odpowiednią ilością materiałów, których Państwo szukają. Ceny kształtują się następująco:

Kwarcytowe płyty elewacyjne – EUR 40,00/m²
Okładzina ścienna z piaskowca – EUR 30,00/m²
Marmurowe płyty chodnikowe – EUR 35.00/m².

W załączniku znajduje się nasz katalog zawierający szczegółową listę. Wyżej wskazane ceny uwzględniają 5% zniżki dla naszych nowych klientów.

W kwestii metody płatność proponujemy inkaso.

Kamień pochodzi wyłącznie od niemieckich dostawców i zachowuje najwyższe standardy jakości. Jednakże, zwracamy Państwa uwagę na to, że sprzedajemy nasze produkty *loco* Zwickau i transport towaru do Polski leży w całości po Państwa stronie. Jesteśmy pewni, że będą Państwo zadowoleni z współpracy z nami.

Z poważaniem,

Jens Weber

Prokurent/Specjalista ds. Sprzedaży
Perfecta Wohnbaugesellschaft mbH
Reichenbacher Straße 31
D-08056 Zwickau, Bundesrepublik Deutschland

Handelsregister AG Zwickau HRB Nr. 124567
WEEE-Reg.-Nr. DE22615530

Casa Nova

Od: Sekretariat Zarządu
Pozostali odbiorcy: Prezes
Wysłano: Pt, maj 16, 2014 11:30 AM
Do: Perfecta-Zwickau
Temat: RE: oferta

Szanowny Panie Weber,

Dziękuję za Pańska odpowiedź. Państwa oferta cenowa jest dla nas atrakcyjna i w związku z tym jesteśmy gotowi zamówić następującą ilość produktów:

Kwarcytowe płyty elewacyjne, 18,750m²,
Okładzina ścienna z piaskowca, 3,375m²,
Marmurowe płyty chodnikowe, 8,000 m².

Jesteśmy świadomi, że Państwa oferta nie uwzględnia transportu towarów. Jednakże, nalegałbym na zrobienie wyjątku. Jesteśmy dużym i wiarygodnym klientem, a nasze zamówienie, jak wspominałem, jest bardzo pilne. Obawiam się, że nie mamy wystarczająco dużo czasu aby szukać przewoźnika.

Serdeczne pozdrowienia,

Adam Rozważny

Zastępca Dyrektora ds. Finansów i Rozwoju
Casa Nova Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (Ltd)
Rydygiera 120
01-793 Warszawa (PL)

Casa Nova Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, ul. Rydygiera 120, 01-793 Warszawa, zarejestrowana w Rejestrze Przedsiębiorców prowadzonym przez Sąd Okręgowy w Warszawie XIII Wydziale Gospodarczym Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000123456, kapitał zakładowy 850 000 zł w całości opłacony.

Perfecta Wohnbau-GmbH

Od: Perfecta-Zwickau
Wysłano: Pon, maj 19, 2014 2:25 PM
Do: Sekretariat Zarządu
Temat: współpraca

Szanowny Panie Rozważny,

Kosultowałem się z Prezesem naszej firmy , Panem Schröder i zgodził się on wysłać towar do Państwa. Współpracujemy z wiarygodnym przewoźnikiem, który powinien zaakceptować nasze zlecenie. Pozostajemy z Państwem w kontakcie.

Pozdrowienia,

Jens Weber

Prokurent/Specjalista ds. Sprzedaży
Perfecta Wohnbaugesellschaft mbH
Reichenbacher Straße 31
D-08056 Zwickau, Bundesrepublik Deutschland

Handelsregister AG Zwickau HRB Nr. 124567
WEEE-Reg.-Nr. DE22615530

Perfecta Wohnbau-GmbH

Od: Perfecta-Zwickau
Wysłano: Pon, maj 19, 2014 3:03 PM
Do: Sekretariat Zarządu
Temat: transport do Polski

Szanowny Panie Rozważny,

Towary mogą być wysłane 7 czerwca i dotrzeć do Państwa w ciągu ok. 2 dni. Przewoźnikiem jest Scheible Straßenverkehr GmbH & Co. KG z siedzibą w Chemnitz. Przesyłka jest opłacona, naliczymy tę opłatę osobno i jej koszt nie powinien przewyższyć €10.000. Bardzo proszę o podanie adresu dostawy.

Pozdrowienia,

Jens Weber

Prokurent/Specjalista ds. Sprzedaży
Perfecta Wohnbaugesellschaft mbH
Reichenbacher Straße 31
D-08056 Zwickau, Bundesrepublik Deutschland

Handelsregister AG Zwickau HRB Nr. 124567
WEEE-Reg.-Nr. DE22615530

Casa Nova

Od: Sekretariat Zarządu
Pozostali odbiorcy: Prezes
Wysłano: Pn, maj 19, 2014 5:15 PM
Do: Perfecta-Zwickau
Temat: RE: transport do Polski

Szanowny Panie Weber,

Jestem bardzo zadowolony, że wszystko przebiega tak sprawnie. Interesy z Państwem to czysta przyjemność!

Akceptujemy datę dostawy. Bardzo proszę przesłać produkty na podany adres w Warszawie: [...].

Z poważaniem,

Adam Rozważny

Zastępca Dyrektora ds. Finansów i Rozwoju
Casa Nova Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (Ltd)
Rydygiera 120
01-793 Warszawa (PL)

Casa Nova Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, ul. Rydygiera 120, 01-793 Warszawa, zarejestrowana w Rejestrze Przedsiębiorców prowadzonym przez Sąd Okręgowy w Warszawie XIII Wydziale Gospodarczym Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000123456, kapitał zakładowy 850 000 zł w całości opłacony.

Perfecta Wohnbaugesellschaft mbH
Reichenbacher Str. 31
D-08056 Zwickau, Germany
AG Zwickau, Handelsregister HRB 124567

FAKTURA HANDLOWA

nr 0905-2014
07/06/2014

Dla: Casa Nova Sp. z o.o.
Rydygiera 120
01-793 Warschau (Warszawa), Polska

	Ilość(szt.)	Cena szt. (€/m2)	Razem (€)
Płyty elewacyjne 2500/3000/300mm2 Kwarcyt	2,500	40	100,000
Okładzina ścienna 1500/1500/200mm2 Piaskowiec	1,500	30	45,000
Płyty chodnikowe 2000/2000/200mm2 Marmur	2,000	35	70,000
RAZEM:			215,000

Słownie: DWIEŚCIE PIĘTNAŚCIE TYSIĘCY EURO

EXW Zwickau / Cena nie obejmuje dostawy

Zobacz nasze Ogólne Warunki Umów na odwrocie

Główny Przedstawiciel Spółki

/-/ Jens Weber

Perfecta Wohnbaugesellschaft mbH

WYCIĄG
Z OGÓLNYCH WARUNKÓW UMÓW

[...]

§ 9.

Umowa podlega prawu niemieckiemu, z wyłączeniem Konwencji Narodów Zjednoczonych o umowach międzynarodowej sprzedaży towarów.

§ 10.

Sądem właściwym jest Sąd Rejonowy /dosł. grodzki/ względnie Sąd Okręgowy /dosł. Krajowy/ w Zwickau.

Prezes

Od: Prezes
Wysłano: Sb, Lip 12, 2014 10:30 AM
Do: Perfecta-Vorstand
Temat: RE: oferta

Szanowny Panie Schröder,

Chcielibyśmy Państwa poinformować, że opinia ekspercka przygotowana przez profesora Janusza Mędrka z Akademii Górniczo Hutniczej w Krakowie wykazała poważne braki w produkcie. Liczne płyty kwarcytowe są popękane i nierówne, a marmur nie spełnia standardów technicznych w zakresie chłonności, co może spowodować szybszą erozję kamienia. W załączeniu znajdują Państwo tłumaczenie na język niemiecki wspomnianej opinii. Jej wydruk został wysłany razem z reklamacją na Państwa adres pocztowy.

Braki towaru spowodowały znaczne i nieakceptowalne koszty po naszej stronie. Mamy nadzieję, że uda nam się ugodowo dojść do rozwiązania, którym naszym zdaniem powinno być dostarczenie towarów zastępczych. Liczymy na Państwa niezwłoczną i pozytywną odpowiedź.

Z wyrazami szacunku,

Andrzej Rozsądny

Prezes Zarządu
Casa Nova Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (Ltd)
Rydygiera 120
01-793 Warszawa (PL)

Casa Nova Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, ul. Rydygiera 120, 01-793 Warszawa, zarejestrowana w Rejestrze Przedsiębiorców prowadzonym przez Sąd Okręgowy w Warszawie XIII Wydział Gospodarczym Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000123456, kapitał zakładowy 850 000 zł w całości opłacony.

Perfecta Wohnbau-GmbH

Od: Perfecta-Vorstand
Wysłano: Wt, Lip 29, 2014 3:03 PM
Do: Prezes
Temat: transport do Polski

Szanowny Panie Rozsądny,

Niniejszym informuję, że otrzymaliśmy zarówno państwa wiadomość jak i list dotyczące rzekomych braków dostarczonego do Państwa towaru.

Niestety, nie mogę uznać Państwa argumentów jakoby nasze elementy kamienne nie spełniały wymogów technicznych i norm określonych dla tego typu produktów. Nasze wewnętrzne procedury kontrolne, certyfikaty i otrzymane nagrody, jak również tysiące zadowolonych klientów każdego roku są najlepszym dowodem na to, że taka sytuacja jest wysoce nieprawdopodobna.

Chciałbym także przypomnieć, że przyjęli i skontrolowali Państwo towar oraz zaakceptowali dostawę, co zostało potwierdzone Pańskim podpisem pod listem przewozowym.

W powyższych okolicznościach, Perfecta Wohnbau-GmbH nie uznaje swojej prawnej odpowiedzialności.

Z wyrazami szacunku,

Gerhard Schröder

Prezes Zarządu
Perfecta Wohnbaugesellschaft mbH
Reichenbacher Straße 31
D-08056 Zwickau, Bundesrepublik Deutschland

Handelsregister AG Zwickau HRB Nr. 124567
WEEE-Reg.-Nr. DE22615530

Warszawa, dnia 30 listopada 2015 roku

SĄD OKRĘGOWY W WARSZAWIE
XX WYDZIAŁ GOSPODARCZY
ul. Czerniakowska 100
00-454 Warszawa

Powód: Casa Nova spółka z o.o.
ul. Rydygiera 120
01-793 Warszawa
Polska

reprezentowana przez:

adwokat Igę Pułkę

adres do doręczeń:

Iskierka & Pułka & Kozerska
Kancelaria Adwokacka
ul. Żelazna 2a
00-512 Warszawa

Pozwana: Perfecta Wohnbaugesellschaft mbH
Reichenbacher Strasse 31
D-08056 Zwickau
Niemcy

reprezentowana przez:

adwokat Monikę Adamczyk
oraz
radcę prawnego Grzegorza Grzesika
oraz
adwokata Radosława Nguyena

adres do doręczeń:

w nagłówku niniejszego pisma

Sygnatura akt: XX GC 1280/15

Wartość przedmiotu sporu: 730.359,00 zł

ODPOWIEDŹ NA POZEW

Działając w imieniu Perfecta Wohnbaugesellschaft mbH z siedzibą w Zwickau (dalej: „Pozwana” lub „Perfecta”), w odpowiedzi na pozew z dnia 12 listopada 2015 roku (dalej: „Pozew”) złożony przez Casa Nova sp. z o.o. (dalej: „Powódka” lub „CasaNova”) do Sądu Okręgowego w Warszawie (dalej: „Sąd”) doręczony Pozwanej dnia 16 listopada 2015 roku, na podstawie pełnomocnictwa, którego uwierzytelniona kopia załączona jest do niniejszego pisma, niniejszym wnoszę o stwierdzenie przez Sąd braku jurysdykcji krajowej i odrzucenie Pozwu na podstawie art. 1099 § 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 roku kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. 1964, poz. 296 z późn. zm.; dalej: „KPC”) ze względu na:

1. ogólną jurysdykcję miejsca zamieszkania pozwanego w sprawach handlowych wynikającą z rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 roku (Dz. U. UE L z dnia 20 grudnia 2012 roku; dalej: „**Rozporządzenie Bruksela Ibis**”), z której także wynika, że jurysdykcję posiadają sądy niemieckie; *oraz*
2. wiążące porozumienie prorogacyjne łączące Powódkę z Pozwaną (dalej łącznie: „**Strony**”), wskazujące wyłączną jurysdykcję sądów niemieckich; *oraz niezależnie*
3. brak istnienia innych przesłanek, które mogłyby uzasadniać możliwość złożenia Pozwu do tutejszego Sądu, w szczególności brak istnienia przesłanki.

W tym celu wnoszę o powołanie biegłego z zakresu prawa niemieckiego na okoliczność praktyki prawnej w Niemczech w zakresie dorozumianego zawierania umów prorogacyjnych, a także związania kontrahentów ogólnymi warunkami umów.

Ewentualnie, w przypadku niestwierdzenia przez Sąd braku swej jurysdykcji i odrzucenia pozwu, wnoszę o:

1. oddalenie powództwa w całości ze względu na brak przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej Pozwanej względem Powódki;
2. zasądzenie od Powódki na rzecz Pozwanej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, w tym opłaty skarbowe od pełnomocnictwa dla pełnomocników Pozwanej;

z zastrzeżeniem, że wnioski te nie powinny być uznawane za wdanie się w spór w rozumieniu art. 26 Rozporządzenia Bruksela Ibis ani art. 1104 § 2 KPC, a składane są w niniejszym piśmie z ostrożności procesowej, jako wnioski ewentualne.

W tym samym przypadku, w toku postępowania dowodowego wnoszę o:

1. dopuszczenie dowodów:
 - a. z opinii biegłego z zakresu prawa Republiki Federalnej Niemiec na okoliczności:
 - i. przesłanek związania stron umowy ogólnymi warunkami umów (niem. „AGB”) wskazanymi na odwrotnej stronie faktury, w przypadku odniesienia się do nich na frontowej stronie faktury, w szczególności klauzuli dotyczącej wyboru prawa właściwego;
 - ii. przesłanek odpowiedzialności sprzedającego z tytułu naruszenia umowy;
 - b. z korespondencji e-mail między Powódką a Pozwaną z okresu od 13 maja 2014 roku do 29 lipca 2014 roku, dołączona do Pozwu;

- c. faktury z dnia 7 czerwca 2014 roku, nr 0905-2014 na kwotę 215.000 euro, dołączonej do Pozwu, na okoliczności:
 - i. zawarcia przez Strony ważnego porozumienia prorogacyjnego;
 - ii. zawarcia przez Strony porozumienia dotyczącego wyboru prawa;
 - iii. rozumienia przez Strony zakresu umowy łączącej Strony;
2. wezwanie Powódki na podstawie art. 253 KPC do udowodnienia prawdziwości dokumentu w postaci umowy o roboty budowlane pomiędzy CasaNova a New House Development sp. z o.o. z dnia 10 maja 2012 roku ze względu na wątpliwości co do jej autentyczności;
3. oddalenie wniosków Powoda o dopuszczenie dowodów:
 - a. z umowy o roboty budowlane pomiędzy CasaNova a New House Development sp. z o.o. z dnia 10 maja 2012 roku ze względu na:
 - i. uzasadnione wątpliwości co do autentyczności przedmiotowego dokumentu;
 - ii. fakt, że dokument ten nie ma znaczenia dla istoty niniejszej sprawy.
 - b. z ekspertyzy z dnia 2 lipca 2014 roku sporządzonej przez prof. dr hab. Janusza Mędrka (dalej: „Ekspertyza”) ze względu na:
 - i. uzasadnione wątpliwości co do bezstronności osoby wykonującej opinię ze względu na otrzymywanie wynagrodzenia od Powoda za jej wykonanie;
 - ii. fakt, że Janusz Mędrak nie posiada odpowiedniej wiedzy na temat treści umowy łączącej Strony więc nie może oceniać niezgodności z nią zamówionego towaru;
 - c. z zeznań świadka prof. dr hab. Janusza Mędrka na okoliczność niezgodności towaru z umową ze względu na:
 - i. uzasadnione wątpliwości co do bezstronności świadka, który w ramach prowadzenia badań dla Powódki otrzymywał od niej wynagrodzenie;
 - ii. fakt, że Janusz Mędrak nie ma dostatecznej wiedzy na tematy wskazane w tezie dowodowej zarysowanej przez Pozwaną, gdyż nie ma on wiedzy na temat treści umowy łączącej Strony.

UZASADNIENIE

Pismo zostało podzielone na mniejsze jednostki redakcyjne odnoszące się do kolejnych aspektów niniejszej sprawy. W pierwszej kolejności zwięźle zakreślony został stan faktyczny sprawy, następnie przedstawione zostały argumenty uzasadniające brak jurysdykcji sądów polskich w niniejszej sprawie. W dalszej części niniejszego pisma, z ostrożności procesowej, zostały przedstawione argumenty odnoszące się do ustalenia prawa właściwego dla stosunku prawnego wynikającego z umowy sprzedaży towarów łączącej strony. Następnie wskazano, dlaczego roszczenie Powódki o odszkodowanie jest co do zasady nieuzasadnione i dlaczego, w przypadku nieodrzczenia Pozwu, powództwo winno zostać oddalone w całości.

Należy także zaznaczyć, że Pozwana neguje wszelkie twierdzenia zawarte w Pozwie, które nie zostały w sposób wyraźny przyznane w niniejszym piśmie.

1. Stan faktyczny

Dnia 13 maja 2014 roku Powódka, za pośrednictwem wiadomości e-mail, wystosowała do Pozwanej zapytanie ofertowe dotyczące możliwości zakupu materiałów budowlanych.

W odpowiedzi z dnia 15 maja 2014 roku Pozwana zawarła informacje dotyczące cen interesujących Powódkę materiałów, przy czym wyraźnie zaznaczyła, że oferta nie obejmuje transportu zakupionych towarów.

Dowód: wiadomość e-mail wysłana przez Adama Rozważnego do Jensa Webera z dnia 13 maja 2014 roku oraz wiadomość e-mail wysłana przez Jensa Webera do Adama Rozważnego z dnia 15 maja 2014 roku..

Na prośbę Powódki o zorganizowanie transportu nabytych zawartą w mailu z dnia 16 maja 2014 roku, strona pozwana zgodziła się wysłać zamówiony towar za pośrednictwem firmy Scheible Straßenverkehr GmbH & Co.KG, na adres wskazany w Warszawie, zaznaczając, że koszt transportu nie powinien przekroczyć 10.000 euro (słownie: dziesięć tysięcy euro).

Dowód: wiadomość e-mail wysłana przez Adama Rozważnego do Jensa Webera z dnia 16 maja 2014 roku oraz wiadomość e-mail wysłana przez Jensa Webera do Adama Rozważnego z dnia 19 maja 2014 roku.

W tym trybie Strony zawarły umowę sprzedaży (dalej: „**Umowa**”) następujących materiałów budowlanych:

1. kwarcytowe płyty elewacyjne: 2,5 tys. sztuk w łącznej cenie 100.000,00 euro (słownie: sto tysięcy euro);
2. okładzina ścienna z piaskowca: 1,5 tys. sztuk w łącznej cenie 45.000,00 euro (słownie: czterdzieści pięć tysięcy euro);
3. marmurowe płyty chodnikowe: 2 tys. sztuk w łącznej cenie 70.000,00 (słownie: siedemdziesiąt tysięcy euro);

w dalszej części pisma „**Towar**”.

Łączna wartość zamówienia wyniosła 215.000,00 euro (słownie: dwieście piętnaście tysięcy euro).

Powód odebrał Towar i podczas odbioru podpisał *CMR consignment note*, z którego wynika, że sprawdził Towar i nie ma do niego żadnych zastrzeżeń.

Perfecta wysłała Powódce fakturę z dnia 7 czerwca 2014 roku (dalej: „**Faktura**”). Faktura zawierała w swojej treści odesłanie do przedstawionego na odwrocie wyciągu z ogólnych warunków umów (dalej: „**OWU**”). W wyciągu tym znalazły się dwa postanowienia: klauzula prorogacyjna oraz klauzula wyboru prawa niemieckiego z wyłączeniem zastosowania Konwencji Narodów Zjednoczonych o umowach międzynarodowej sprzedaży towarów.

Dowód: faktura z dnia 7 czerwca 2014 roku, nr 0905-2014 na kwotę 215.000 euro.

Dnia 12 lipca 2014 r. CasaNova zwróciła się do Pozwanej drogą mailową, z informacją o wynikach zleconej przez Powódkę Ekspertyzy zakupionego materiału. Powódka twierdzi, że ww. dokument prywatny z dnia 2 lipca 2014 r. tj. ekspertyza, wskazuje na rzekome wady odebranego przez Powódkę towaru. Perfecta, w dniu 29 lipca 2014 r., przesłała drogą mailową odpowiedź jednoznacznie wskazującą na brak odpowiedzialności leżącej po stronie Pozwanej.

Dowód: wiadomość e-mail wysłana przez Adama Rozważnego do Jensa Webera z dnia 12 lipca 2014 roku.

Powódka dnia 12 listopada 2015 roku złożyła do Sądzie Okręgowym w Warszawie (dalej: „Sąd”) Pozew, wnosząc o zasądzenie od Pozwanej na rzecz Powódki kwoty 157.000,00 euro (słownie: sto pięćdziesiąt siedem tysięcy euro 00/100) oraz 65.000,00 zł (słownie: sześćdziesiąt pięć tysięcy złotych 00/100) tytułem odszkodowania za naruszenie Umowy. Przedmiotowy pozew został dostarczony stronie pozwanej w dniu 16 listopada 2015 roku.

Roszczenie swoje Powódka uzasadnia rzekomym naruszeniem przez Pozwaną umowy łączącej Strony poprzez sprzedaż nieodpowiednich jakościowo towarów. W dalszej części niniejszego pisma zaprezentowane zostaną argumenty przemawiające za zupełną bezpodstawnością roszczeń Powódki.

2. Jurysdykcja

W pierwszej kolejności zasadnym jest rozpatrzenie jurysdykcji polskich sądów, w szczególności Sądu, w niniejszej sprawie. W tym celu rozpatrzone zostaną wszelkie okoliczności mogące uzasadniać możliwość wniesienia Pozwu do sądu polskiego.

Jurysdykcja ogólna

Jurysdykcję w sprawach cywilnych i handlowych w sprawach z elementem zagranicznym, do których grona zalicza się bez wątpienia niniejsza sprawa, reguluje obecnie Rozporządzenie Bruksela Ibis, które ma bezpośredni skutek zgodnie z art. 288 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. U. UE C 326 z dnia 26 października 2012 roku). Bezpośredni skutek rozporządzeń został także stwierdzony w wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (dalej: „TSUE”) z dnia 14 grudnia 1971 r., w sprawie *Politi s.a.s. v. Ministra for Finance of the Italia Republic*. Nie budzi zatem wątpliwości, że Rozporządzenie Bruksela Ibis będzie w niniejszej sprawie w sposób wiążący wskazywać właściwą jurysdykcję krajową.

Jurysdykcja ogólna, mająca charakter ogólnej zasady jurysdykcyjnej, wskazana w art. 4 Rozporządzenia Bruksela Ibis, używa łącznika miejsca zamieszkania pozwanej osoby¹. Zgodnie z art. 63 Rozporządzenia Bruksela Ibis miejscem zamieszkania Pozwanej jest Zwickau, Niemcy, gdyż tam znajduje się zarówno siedziba statutowa Pozwanej, główny organ zarządzający Pozwanej jak i główne przedsiębiorstwo Pozwanej. Wynika z tego, że zgodnie z ogólną zasadą Pozwana może być pozywana przed sądy Republiki Federalnej Niemiec.

Zgodnie z art. 5 Rozporządzenia Bruksela Ibis wszelkie odstępstwa od zasady ogólnej jurysdykcji miejsca zamieszkania pozwanego, w szczególności pozwanie osoby przed sąd

¹ Zatorska, J., *Komentarz do rozporządzenia nr 1215/2012 w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych*, komentarz do art. 4.

innego państwa członkowskiego niż państwo miejsca zamieszkania pozwanego, mają charakter wyjątkowy i mogą nastąpić jedynie w szczególnych okolicznościach wskazanych w sekcjach 2-7 Rozporządzenia Bruksela Ibis.

Ta sama zasada znajduje też oparcie w polskiej regulacji – zgodnie z art. 1103 KPC sprawy podlegają jurysdykcji polskiej, jeżeli pozwany ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w Rzeczypospolitej Polskiej.

Niektóre ze wskazanych sekcji należy wykluczyć z niniejszej analizy ze względu na to, że ich zakres jest daleki od stanu faktycznego niniejszej sprawy i tak:

- sekcja 3 dotyczy jurysdykcji w sprawach ubezpieczenia, a w niniejszej sprawie element ubezpieczeń nie występuje;
- sekcja 4 dotyczy jurysdykcji w zakresie umów w sprawach dotyczących umów konsumenckich, a w niniejszej sprawie oba podmioty są podmiotami profesjonalnymi, występującymi w ramach prowadzonej przez nich działalności gospodarczej;
- sekcja 5 dotyczy jurysdykcji w zakresie indywidualnych umów o pracę, a w niniejszej sprawie nie ma elementu stosunku zatrudnienia;
- sekcja 6 dotyczy jurysdykcji wyłącznej w enumeratywnie wymienionych przypadkach, z których żaden nie występuje.

Z tego względu, jedynymi sekcjami Rozporządzenia Bruksela Ibis, które w przypadku zastosowania mogłyby ewentualnie uzasadnić jurysdykcję sądu polskiego są sekcje 2 i 7 Rozporządzenia Bruksela Ibis. Sekcje te regulują kolejno jurysdykcję szczególną oraz umowy dotyczące jurysdykcji.

W Pozwie Powódka uzasadniała jurysdykcję sądów polskich w niniejszej sprawie:

- rzekomą nieważnością porozumienia Stron w sprawie jurysdykcji sądów niemieckich; *oraz*
- rzekomym miejscem wykonania zobowiązania wynikającego z umowy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, które skutkować mogłyby jurysdykcją szczególną w tej sprawie.

Oba argumenty Pozwanej poddane zostaną poniżej wnikliwej analizie, która udowodni, że oba argumenty, ze względu na powierzchowność analizy Powódki, nie wytrzymują krytyki i są błędne w swej istocie.

Umowa dotycząca jurysdykcji

Zgodnie z art. 25 pkt 1 Rozporządzenia Bruksela Ibis, dopuszczalne jest umowne zastrzeżenie jurysdykcji sądów określonego państwa członkowskiego, niezależnie od miejsca zamieszkania stron. Jurysdykcja wskazanych w ten sposób sądów, o ile nie wskazano inaczej, jest jurysdykcją wyłączną. Znaczy to, że sądy innych państw członkowskich nie są uprawnione do rozstrzygnięcia spraw poddanych umownie jurysdykcji sądom jednego z nich.

Rozporządzenie Bruksela Ibis wskazuje wymagania formalne, jakim powinna odpowiadać umowa jurysdykcyjna, zgodnie z art. 21 pkt 1 Rozporządzenia Bruksela Ibis, winna być zawarta: (i) w formie pisemnej lub ustnej potwierdzonej na piśmie, (ii) w formie, która odpowiada praktyce przyjętej między stronami lub (iii) w handlu międzynarodowym – w formie odpowiadającej zwyczajowi handlowemu, który strony znały lub musiały znać i który

strony umów tego rodzaju w określone dziedzinie handlu powszechnie znają i którego stale przestrzegają.

Należy wskazać, że w OWU, które w czasie zawierania umowy z CasaNova stosowała Perfecta, w §9 znajduje się klauzula prorogacyjna wskazująca sądy niemieckie jako właściwe do rozstrzygnięcia niniejszego sporu.

Pozwana, podnosi w Pozwie (s.3), że poprzez inkorporowanie klauzuli prorogacyjnej w ogólnych warunkach umowy, nie doszło do zawarcia skutecznego porozumienia derogacyjnego. Pozwana argumentując swoje stanowisko powołuje się na dwa wyroki TSUE:

- wyrok TSUE z dnia 14 grudnia 1976 roku w sprawie 25/76 Seguora SPRL v. Societe Rahim Bonakdarian; oraz
- wyrok TSUE z dnia 14 grudnia 1976 roku w sprawie 24/76 Estasis Salotti di Colzani Aimò e Gianmario Colzani v. RUWA Polstereimaschinen GmbH.

Wspomniane wyroki nawiązują do interpretacji art. 17 Konwencji Brukselskiej z 1968 roku (dalej: „Konwencja Brukselska”), która jest pierwowzorem unijnej regulacji dotyczącej jurysdykcji. Należy jednak zauważyć, że mimo tego że oba wskazane orzeczenia wskazują na elementy istotne z punktu widzenia ważności klauzuli prorogacyjnych zawartych w umowie to traktują one jedynie o tym, czy klauzule prorogacyjne zawarte w ogólnych warunkach umowy spełniają wymaganie dotyczące formy pisemnej, której zachowanie jest obecnie tylko jedną z możliwości zawarcia skutecznej klauzuli prorogacyjnej, jak wskazano powyżej.

Należy zwrócić uwagę, że wyroki te zapadły na kanwie stanu prawnego sprzed nowelizacji Konwencji Brukselskiej konwencją akcesyjną z 9 października 1978 roku w sprawie dołączenia Królestwa Danii, Irlandii oraz Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (OJ 1978 L 304). Nowelizacja ta ma niebagatelne znaczenie w niniejszej sprawie, ze względu na to, że wprowadziła ona możliwość zawarcia umowy jurysdykcyjnej w handlu międzynarodowym w formie odpowiadającej zwyczajowi handlowemu, co nie było możliwe zgodnie z wcześniejszym brzmieniem Konwencji Brukselskiej. Właśnie ze względu na inne ówczesne brzmienie art. 17 Konwencji Brukselskiej, TSUE nie uznał ważności klauzul prorogacyjnych zawartych w ogólnych warunkach umów.

Porozumienie prorogacyjne w niniejszej sytuacji nie zostało jednak zawarte w trybie wskazanym w art. 25 pkt 1 lit. a Rozporządzenia Bruksela Ibis, i nie musiało być zawarte w formie pisemnej lub ustnej potwierdzonej na piśmie, ale w trybie art. 25 pkt 1 lit. c.

TSUE wypowiedział się w sprawie ważności klauzul prorogacyjnych zawartych w ogólnych warunkach umowy także na kanwie już znowelizowanego art. 17 Konwencji Brukselskiej, które w pełni odzwierciedla obecny art. 25 Rozporządzenia Bruksela Ibis, o czym także wspomina Powódka w Pozwie². Zgodnie z zaprezentowanym przez TSUE stanowiskiem znowelizowany art. 17 Konwencji Brukselskiej powinien być interpretowany w taki sposób, że porozumienie dotyczące jurysdykcji może być uznane za skuteczne także w przypadku, gdy strona umowy nie zareagowała na potwierdzenie warunków umowy przesłane przez

² Wyrok TSUE z dnia 20 lutego 1997 roku w sprawie Mainschiffahrts-Genossenschaft eG (MSG) v. Les Gravières Rhénanes SARL, C-106/95.

kontrahenta, a także gdy bez sprzeciwu płaćta wystawiane przez kontrahenta faktury, jeżeli dokumenty te zawierały nadrukowane odniesienie do postanowień prorogacyjnych³.

Nie podlega wątpliwości, że w profesjonalnym obrocie międzynarodowym powszechnym zwyczajem, niezależnie od sektora, jest używanie formuły ogólnych warunków umów (niem. *AGB*, ang. *standard terms & conditions*). Bierność Powódki w kwestionowaniu postanowień zawartych w OWU świadczy o tym, że Powódka godziła się na takie brzmienie OWU, jakie zostały dołączone do Faktury.

Także w literaturze prawniczej zwraca się uwagę na to, że zgoda na poddanie jurysdykcji sądom jednego kraju nie musi być dokonana wyraźnie, ale także w sposób dorozumiany⁴.

Należy przy tym podkreślić, że nic nie stoi na przeszkodzie zawarciu porozumienia co do jurysdykcji także po zawarciu umowy głównej, w ramach oddzielnej umowy prorogacyjnej, zatem ważność porozumienia prorogacyjnego nie powinien być oceniany tylko na moment zawierania umowy.

Podsumowując, nie ma żadnych wątpliwości, że Strony oprócz umowy głównej, łączyło także porozumienie prorogacyjne zastrzegające wyłączną jurysdykcję sądów niemieckich w zakresie sporów powstałych w wyniku Umowy.

Należy wskazać, że także w polskiej regulacji, w art. 1105 KPC, ustawodawca przewidział możliwość zawarcia umowy jurysdykcyjnej, regulacja ta jest w pełni zgodna z Rozporządzeniem Bruksela Ibis.

Ze wskazanych wyżej przyczyn Sąd winien na podstawie art. 1099 KPC odrzucić Pozew strony Powodowej ze względu na brak jurysdykcji krajowej w niniejszej sprawie.

Jurysdykcja szczególna

Należy także zauważyć, że nawet przyjmując niewłaściwie, że porozumienie prorogacyjnej jest w niniejszym przypadku nieskuteczne to odstępstwo od jurysdykcji ogólnej i dopuszczenie pozwania Perfecta przed sąd polski mogłoby nastąpić jedynie zgodnie z sekcją 2 Rozporządzenia Bruksela Ibis.

Pozwana uzasadnia dopuszczalność złożenia Pozwu do Sądu brzmieniem art. 7 pkt 1 lit a Rozporządzenia Bruksela Ibis, zgodnie z którym powód może złożyć pozew także do sądu miejsca wykonania zobowiązania. Wskazać należy, że Rozporządzenie Bruksela Ibis reguluje w art. 7 pkt 1 lit b, jakie miejsce należy rozumieć pod pojęciem „miejsca wykonania zobowiązania” w przypadku umowy sprzedaży rzeczy ruchomych, z którą niewątpliwie mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Zgodnie z dyspozycją wspomnianego artykułu miejscem wykonania zobowiązania jest miejsce, w którym sprzedawany towar został dostarczony lub miał zostać dostarczony.

Należy zatem podnieść, że spółka Perfecta nigdy nie prowadzi dostaw zamawianych produktów. Zgodnie z ofertą zaprezentowaną przez Perfecta, sprzedaż Towaru realizowana miała być w formule *loco* (EXW w nomenklaturze Incoterms), obowiązek transportu Towaru

³ *ibid*, nb 25.

⁴ Magnus, U., Mankowski, P., Brussels I Regulation (2007), art. 23 note 78.

do Polski spoczywał tylko i wyłącznie na CasaNova. Informację tą Perfekta komunikowała Powódce już w pierwszej wysłanej do niej wiadomości.

Dowód: wiadomość e-mail wysłana przez Jensa Webera do Adama Rozważnego z dnia 15 maja 2014 roku.

Powódka była świadoma tego, że oferta niniejsza nie obejmuje transportu Towaru do Polski. Argumentując jednak brakiem czasu na znalezienie odpowiedniego przewoźnika, Powódka zwróciła się z prośbą o znalezienie odpowiedniego przewoźnika.

Dowód: korespondencja e-mail wysłana przez Adama Rozważnego do Jensa Webera z dnia 16 maja 2014 roku.

Należy jednak wskazać, że Pozwana nigdy nie podjęła się dostawy Towaru, a jedynie znalezienia przewoźnika dla CasaNova. Na okoliczności te wskazuje między innymi język, jakimi posługiwały się Powódka i Pozwana w korespondencji e-mail. Pozwana wskazywała na możliwość „wysyłki” (ang. *dispatch*) Towaru, nigdy nie oferowała jego „dostarczenia”. Także Powódka wskazywała, że Towar ma być „wysłany” (ang. *sent*) na określony adres, a nie „dostarczony” przez Pozwaną.

Dowód: wiadomość e-mail wysłana przez Jensa Webera do Adama Rozważnego z dnia 19 maja 2014 roku oraz wiadomość e-mail wysłana przez Adama Rozważnego do Jensa Webera z dnia 19 maja 2014.

Na porozumienie w zakresie niedostarczenia Towaru przez Pozwaną wskazuje także wystawiona przez Pozwaną faktura, na której wskazane jest, że nie obejmuje ona dostawy towaru, a umowa zawarta była na zasadach EXW Zwickau (odbiór towaru z magazynu Pozwanego). Także fakt, że Powódka nigdy nie próbowała sprostować tej informacji a fakturę przyjęła i opłaciła bez zastrzeżeń wskazuje na to, że także Powódka na etapie przed wdaniem się w spór nie twierdziła, że Pozwana jest za transport i dostawę Towaru na teren Polski odpowiedzialna i dopiero na etapie wdania się w niniejszy spór zmieniła swoje twierdzenie, aby wykreować korzystniejszą dla siebie sytuację procesową.

Dowód: faktura z dnia 7 czerwca 2014 roku, nr 0905-2014 na kwotę 215.000 euro.

Należy wskazać, że zgodnie z praktyką w krajach Unii Europejskiej, w razie otrzymania faktury zawierającej błędy, strona otrzymująca taka fakturę winna zwrócić się do wystawcy z żądaniem wystawienia faktury korygującej lub wystawić notę korygującą wystawcy. Brak podjęcia jakichkolwiek faktycznych działań przez Powódkę świadczy o tym, że zgadzała się w pełni z treścią wystawionej faktury.

Należy wskazać, że praktyka handlowa wypracowała pewne zwyczaje handlowe, które zostały skodyfikowane w tzw. regułach Incoterms (wyr. TSUE w sprawie *Electrosteel Europe* z dnia 9 czerwca 2011 roku o sygnaturze C 87/10). Reguły te, których jest przynajmniej 11, charakteryzują się przede wszystkim innym momentem przejścia ryzyka przewozu towarów ze sprzedającego na kupującego. Jak zostało wskazane powyżej, Pozwana zawsze świadczy usługi w ramach reguły EXW, według której Perfekta jest odpowiedzialna jedynie za udostępnienie i umożliwienie odbioru towarów ze swojego magazynu. Jest to reguła najbardziej korzystna dla sprzedającego, powszechna między innymi w obrocie handlowym w Niemczech i Polsce. W świetle powyższego szczególnie nieprzekonywający jest argument Powódki, że Pozwana zmieniłaby tak skrajnie swoją sytuację i wzięła na siebie odpowiedzialność dostarczenia

Towaru do punktu wskazanego przez Powódkę. Należy wskazać, że treść korespondencji Stron wskazuje, że porozumienie obejmowało, w ramach wyjątki regułę FCA w rozumieniu Incoterms, czyli, że Pozwana zgodziła się dostarczyć Towar jedynie do pierwszego przewoźnika.

Ze wskazanych powyżej okoliczności wynika, że w niniejszej sprawie nie można uzasadnić jurysdykcji sądów polskich art. 7 pkt 1 lit. a Rozporządzenia Bruksela Ibis, tak jak czyni to Powódka, bo miejscem wykonania zobowiązania było terytorium Niemiec. W związku z tym zastosowanie wspomnianego przepisu będzie prowadziło do stwierdzenia, że tak jak jest to w przypadku jurysdykcji ogólnej, kompetentnymi do rozstrzygnięcia sporu będą sądy niemieckie.

3. Prawo właściwe

Kolejną kwestią, zasługującą w mniemaniu Pozwanej na szczególną analizę, jest ustalenie prawa właściwego dla łączącej Strony umowy.

Zaczynając rozważania odnoszące się do powyższej kwestii trzeba stwierdzić, że Powódka co do zasady nie kwestionuje faktu, że umowa sprzedaży towarów zawarta między Stronami podlega prawu niemieckiemu. Istotną z kolei różnicę w stanowiskach Stron dotyczących właściwego prawa stanowi źródło jego obowiązywania: Powódka, stosując w drodze analogii prezentowaną przez siebie argumentację odnoszącą się do problemu dorozumianego zawarcia umowy prorogacyjnej z Pozwanym upatruje właściwości prawa niemieckiego w art. 4 ust. 1 lit. a Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (dalej: „**Rzym I**”). Jest to przekonanie błędne, bo źródłem właściwości prawa niemieckiego jest dokonany przez Strony, w zgodzie z art. 3 Rzym I, wybór prawa, w myśl §9 OWU, stosowanych przez Pozwaną.

Istota wskazanej powyżej rozbieżności stanowisk przejawia się w tym, że przyjmując argumentację Powódki zastosowanie znajdzie prawo niemieckiego, którego integralną część stanowi Konwencja Narodów Zjednoczonych o umowach międzynarodowej sprzedaży towarów, sporządzona w Wiedniu dnia 11 kwietnia 1980 r. (dalej: „**Konwencja wiedeńska**”), zdaniem Pozwanej obowiązywanie tejże Konwencji zostało wyłączone, na co sama Konwencja w art. 6 wyraźnie zezwala. W związku z powyższym w opinii Pozwanej szczegółowa analiza problematyki prawa, jakiemu podlega zawarta między Stronami umowa jest niezbędna.

Podstawa prawna wyboru prawa

Rozważania niniejsze należy rozpocząć od wskazania oraz omówienia podstawy prawnej dokonania przez Strony wyboru prawa dla łączącej je Umowy sprzedaży towarów. Pozwana stoi na stanowisku, że podstawę tą stanowi art. 3 Rzym I, który jednoznacznie dopuszcza możliwość porozumienia Stron w zakresie wyboru prawa.

Kwestię oceny istnienia i ważności porozumienia stron w przedmiocie wyboru prawa rozporządzenie Rzym I rozstrzyga w sposób jednoznaczny: zgodnie z art. 3 ust. 5 Rzym I do tejże oceny stosuje się przepisy art. 10, 11 i 13 Rzym I. Wobec powyższego ocena ta w pierwszej kolejności powinna być dokonywana na podstawie przepisów rozporządzenia Rzym I. Europejska doktryna prawa prywatnego międzynarodowego szczególnie podkreśla, że wyłącznie na podstawie art. 3 Rzym I należy dokonywać oceny zagadnień momentu dokonania wyboru prawa, dopuszczalności dokonania wyboru *per facta concludentia*, dokonania wyboru

całościowego bądź częściowego (G. Hohloch (w:) *Erman Bürgerliches Gesetzbuch 2011*, s. 6638; F. Ferrari (w:) Ferrari F. (red.), *Internationales Vertragsrecht 2012*, s. 33; U. Magnus (w:) *J. von Staudingers 2011*, s. 186), a także wysuwa postulat, stanowiący w istocie regułę interpretacyjną, zgodnie z którym wykładnia porozumień w przedmiocie wyboru prawa winna dokonywać się wyłącznie w oparciu o przepisy rozporządzenia Rzym I (J. von Hein (w:) T. Rauscher, *Kommentar 2011*, s. 109; D. Martiny (w:) *Münchener Kommentar 2010*, s. 477 i n.). Taką też systematykę przyjmuje Pozwana, wobec czego ocena ważności dorozumianego porozumienia Stron w przedmiocie wyboru właściwego prawa nastąpi w pierwszej kolejności na podstawie przepisów rozporządzenia Rzym I.

Wybór prawa

Dla uzyskania pełniejszego poglądu na niniejszą kwestię pomocne będzie zacytowanie treści art. 3 ust. 1 Rzym I:

„Umowa podlega prawu wybranemu przez strony. Wybór prawa jest dokonany wyraźnie lub w sposób jednoznaczny wynika z postanowień umowy lub okoliczności sprawy. Strony mogą dokonać wyboru prawa właściwego dla całej umowy lub tylko dla jej części.”

Powyższy przepis, oprócz wymienionej już powyżej, wprost przewidzianej możliwości porozumienia w zakresie wyboru prawa, dopuszcza dokonanie tegoż wyboru zarówno w sposób wyraźny, jak i dorozumiany, wynikający z postanowień łączącej strony umowy bądź okoliczności sprawy. Na uwagę zasługuje posłużenie się przez ustawodawcę unijnego w odniesieniu do sposobów dokonania wyboru prawa spójnikiem „lub”, który zgodnie z zasadami logiki oznacza, że sposoby te ujęte są w formie alternatywy zwykłej. Oznacza to, że powyższe przesłanki wzajemnie się nie wykluczają, a każda z nich może wystąpić osobno: strony stosunku zobowiązaniowego mogą zarówno w sposób wyraźny porozumieć się w kwestii prawa, jakiemu tenże stosunek będzie podlegał, a w przypadku porozumienia dorozumianego wystarczy wskazanie, że porozumienie to wynika z samych postanowień umowy, okoliczności sprawy lub też obu tych przesłanek występujących łącznie. Art. 3 ust. 1 Rzym I nie przewiduje również wymogu zachowania szczególnej formy porozumienia w przedmiocie wyboru prawa.

Art. 3 ust. 1 Rzym I w sposób wyraźny akcentuje, że dorozumiany wybór prawa właściwego musi w sposób jednoznaczny, tj. niebudzący wątpliwości, wynikać z postanowień umowy lub okoliczności sprawy. W przypadku porozumienia zawartego w sposób dorozumiany między Stronami trzeba przyjąć, że zarówno z postanowień łączącej Strony umowy sprzedaży towarów, jak też z okoliczności sprawy zdecydowanie wynika, że powyższe porozumienie zostało zawarte.

Stosowane przez Pozwaną OWU wyraźnie bowiem wskazują, że właściwym dla umowy prawem jest prawo niemieckie, z wyłączeniem Konwencji wiedeńskiej. W opinii Pozwanego Powódka, poinformowana o treści OWU poprzez widoczne odesłanie na fakturze oraz zamieszczenie na jej odwrocie wyciągu z tychże ogólnych warunków, nie powinna się zasłaniać nieznaną postanowień dotyczących jurysdykcji oraz wyboru prawa.

Nawet gdyby założyć, że Powódka nabrała wątpliwości co do treści powyższych klauzul i wywoływanych przez nie skutków prawnych, to wątpliwości te nie były w żaden sposób uzewnętrznione ani zakomunikowane Pozwanej, na co wskazuje wiadomość mailowa Powódki

z dnia 12 lipca 2014 r., w której nie znalazła się nawet wzmianka dotycząca klauzuli prorogacyjnej oraz wyboru prawa.

Mając na względzie powyższe, a w szczególności kontekst sytuacyjny zawarcia porozumienia w przedmiocie wyboru prawa, tj. zachowanie Powódki, należy przyjąć, że wybór prawa został dokonany w sposób dorozumiany, poprzez brak jakiegokolwiek sprzeciwu bądź reakcji Powódki na treść postanowień w przedmiocie tegoż wyboru prawa, zawartych w wyciągu z OWU, jasno podanym Powódce do informacji. Na podkreślenie zasługuje również fakt, że na Powódce, jako na podmiocie profesjonalnym, ciąży obowiązek dochowania większej staranności przy prowadzeniu swoich spraw niż na będącym zwykle stroną słabszą konsumentem. Pozwana stoi na stanowisku, że niefrasobliwość Powódki w jej działaniach, zwłaszcza w sytuacji opisanej już powyżej, nie powinna owocować ujemnymi konsekwencjami prawnymi oraz faktycznymi dla Pozwanej, a do takich konsekwencji można z pewnością zaliczyć prowadzenie sporu przed innym sądem oraz na podstawie innego prawa niż prawo jasno wskazane w OWU.

Porozumienie w przedmiocie wyboru prawa

Zarzut Powódki w przedmiocie braku istnienia rzeczywistego porozumienia Stron w przedmiocie wyboru prawa uznać należy za całkowicie nietrafiony, a wręcz niezrozumiały. Czym innym jest bowiem rzeczywiste porozumienie Stron, które należy chyba interpretować jako dokonane rzeczywiście, a nie pozornie, a czym innym jest rzeczywista wola zawarcia tegoż porozumienia. Co do rzeczywistego zawarcia porozumienia Pozwana uznaje za celowe odesłanie do poczynionych wcześniej rozważań dotyczących dorozumianego zawarcia umowy. Z kolei kwestia rzeczywistej woli dokonania wyboru prawa wymaga, w opinii Pozwanej, zacytowania licznie odwołującego się do literatury zagranicznej komentarza Ł. Żarnowca do art. 3 rozporządzenia nr 593/2008 w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I), opublikowanego: LEX/el., 2013:

„Wybór prawa – tak wyraźny, jak i dorozumiany – musi opierać się na woli rzeczywistej. Roli łącznika normy kolizyjnej nie może pełnić natomiast tzw. wola hipotetyczna, tj. domniemanie, prawo jakiego państwa zostałoby wybrane, gdyby wyboru dokonano (U. Magnus (w:) J. von Staudingers 2011, s. 145).”

W świetle powyższego nie pozostawia żadnych wątpliwości fakt, że wola dokonania wyboru prawa była wolą rzeczywistą – nie sposób bowiem twierdzić, że porozumienie Stron w przedmiocie wyboru prawa oparte było na wskazanym w powyższym komentarzu domniemaniu.

W opinii Pozwanej przy ocenie istnienia i ważności porozumienia stron w przedmiocie wyboru prawa wskazać należy również na punkt 12 Preambuły do rozporządzenia Rzym I:

„(12) Jednym z czynników branych pod uwagę przy ustalaniu, czy wybór prawa wynika w sposób jednoznaczny, powinna być umowa stron przyznająca sądowi lub sądom danego państwa członkowskiego wyłączną jurysdykcję do rozpatrywania sporów wynikających z umowy.”

W związku z treścią tej jednostki redakcyjnej Pozwana wskazuje, że dla powyższej oceny wyboru prawa przez Strony istotne znaczenie ma obowiązująca między Stronami umowa

prorogacyjna, a argumentacja przemawiająca za ważnością tejże umowy powinna być brana pod uwagę także przy analizie przez Sąd niniejszej kwestii wyboru prawa.

Treść ust. 5 art. 3 Rzym I, jak już wyżej wskazano, stanowi odesłanie do treści art. 10, 11 i 13 Rzym I dla celów oceny istnienia i ważności porozumienia w przedmiocie wyboru prawa. W opinii Pozwanej jedynie art. 10 w zw. z art. 3 ust. 5 Rzym I zasługuje na szczegółową analizę w niniejszym piśmie, jako że dotyczy on zgody i materialnej ważności wyboru prawa przez Strony.

Art. 11 w zw. z art. 3 ust. 5 Rzym I nie powinien być brany pod uwagę przy sporządzaniu niniejszego pisma, ponieważ przedmiotem jego regulacji jest ważność porozumienia ze względu na jego formę. Jak już wyżej wskazano, dla umowy w przedmiocie wyboru prawa nie jest wymagane zachowanie szczególnej formy, w związku z czym stosowanie art. 11 Rzym I byłoby całkowicie nieuzasadnione. Spotyka się to z aprobatą polskiej doktryny w postaci cytowanego już komentarza Ł. Żarnowca do art. 3 rozporządzenia Rzym I, który stanowi:

„Ze względu na wyraźne rozstrzygnięcie w art. 3 ust. 1 w kwestii dopuszczalności dorozumianego wyboru prawa, a więc i braku wymogu dopełnienia jakiegokolwiek formy szczególnej (H. Heiss, Party Autonomy, s. 2; U. Magnus (w:) J. von Staudingers 2011, s. 190; D. Martiny (w:) Münchener Kommentar 2010, s. 498), odesłanie do art. 11 zawarte w art. 3 ust. 5 rozporządzenia wydaje się być pozbawione praktycznej doniosłości.”

Liczne odesłania do doktryny europejskiej w tym zakresie nie powinny budzić wątpliwości co do braku zastosowania art. 11 Rzym I do analizowanej oceny istnienia i ważności wyboru prawa.

Art. 13 w zw. z art. 3 ust. 5 Rzym I reguluje z kolei w ogóle nie podnoszony przez Powódkę oraz Pozwaną w toku niniejszego postępowania zarzut braku zdolności prawnej lub zdolności do czynności prawnych jednej ze Stron, wobec czego analizowanie jego byłoby bezprzedmiotowe.

Zasługujący na szczególną analizę, a w konsekwencji na zacytowanie art. 10 Rzym I stanowi z kolei, że:

„1. Istnienie i ważność umowy lub jednego z jej postanowień ocenia się według prawa, które zgodnie z niniejszym rozporządzeniem byłoby dla niej właściwe, gdyby umowa lub jej postanowienie były ważne.

2. Jeżeli jednak z okoliczności wynika, że nie byłoby uzasadnione dokonywanie oceny skutków zachowania się jednej ze stron według prawa określonego zgodnie z ust. 1, strona ta może – w celu ustalenia, że nie wyraziła zgody na zawarcie umowy - powołać się na prawo państwa miejsca swojego zwykłego pobytu.”

”

Zastosowanie tego przepisu do oceny istnienia i ważności porozumienia Stron w przedmiocie wyboru właściwego prawa prowadzić będzie do konkluzji, że prawem, według którego, oprócz autonomicznej oceny dokonanej już na kanwie przepisów rozporządzenia Rzym I, ocenić należy wybór prawa przez Strony będzie prawo niemieckie. Należy jednak podkreślić, że ocena w oparciu o prawo niemieckie powinna nastąpić dopiero wówczas, gdy w oparciu o wykładnię rozporządzenia Rzym I nie uda się dojść do wniosku, że wybór prawa został dokonany w sposób dorozumiany. W związku z powyższym w opinii Pozwanej w celu stwierdzenia

okoliczności materialnej ważności wyboru prawa przez Strony zaistniała potrzeba powołania biegłego, który dysponuje wiadomościami specjalnymi z zakresu prawa niemieckiego.

Kolejnym, oprócz braku istnienia rzeczywistego porozumienia Stron, a zarazem ostatnim zarzutem Powódki dotyczącym rzekomej nieważności wyboru prawa jest twierdzenie, że zamieszczenie na odwrocie faktury wyciągu z OWU nie może być poczytywane za „wspólne oświadczenie woli dwóch stron umowy”. W pierwszej kolejności wskazać trzeba, że zarzut ten jest w opinii Pozwanej zbyt ogólnikowy, aby samodzielnie mógł podlegać analizie, w związku z czym, interpretując w sposób całościowy argumentację Powódki, należy poddać go analizie w zestawieniu z tożsamymi w tym zakresie zarzutami Powódki dotyczącymi nieważności umowy prorogacyjnej. Oprócz orzeczeń TSUE, dotyczących umowy prorogacyjnej i szczegółowo już w niniejszym piśmie przeanalizowanych, Powódka powołuje się na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 2014 r., sygn. akt I CSK 715/13. Wyrok ten, wydany w następstwie wniesienia przez jedną ze stron kasacji, która stanowi nadzwyczajny środek wzruszania prawomocnych orzeczeń nie mieszczącym się w toku dwuinstancyjnego postępowania cywilnego przed sądami powszechnymi, należy niewątpliwie uznać za wydany na podstawie prawa polskiego. W świetle tak zarysowanych okoliczności Pozwana stoi na stanowisku, że Powódka nie powołując się na art. 10 ust. 2 Rzym I działa jednak na podstawie tego przepisu, odwołując się – w celu ustalenia, że nie wyraziła zgody na wybór prawa – do prawa państwa miejsca swojego zwykłego pobytu, czyli do prawa polskiego. W związku z powyższym w opinii Pozwanej, jako polemika z argumentacją Pozwu konieczna jest również analiza kwestii dorozumianego wyboru prawa w oparciu o prawo polskie.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że poglądów SN, zawartych w przywołanym przez Powódkę wyroku SN I CSK 715/13 nie można w drodze analogii odnieść do niniejszego postępowania, ze względu na znacznie różniący się stan faktyczny. W tym wyroku SN orzekał na podstawie stanu faktycznego, w którym spółka francuska wystawiła spółce polskiej fakturę, na której znajdowało się jedynie generalne odesłanie do treści ogólnych warunków umów sporządzone w języku francuskim, podczas gdy Pozwana, wystawiając fakturę, oprócz odesłania do OWU zamieściła również na jej odwrocie wyciąg zawierający klauzulę prorogacyjną i wybór prawa. W związku z powyższym w opinii Pozwanej Sąd nie powinien brać pod uwagę wyroku I CSK 715/13 przy ocenie istnienia i ważności porozumienia Stron w przedmiocie wyboru prawa.

Następnie wskazać trzeba, że rozporządzenie Rzym I nie przewiduje *explicite* odrębności umowy wyboru prawa od umowy głównej, tak jak ma to miejsce w przypadku umów prorogacyjnych, co istotne jednak, rozporządzenie Rzym I nie wyklucza kwestii odrębności umowy wyboru prawa. Pogląd o odrębności takiej, pomimo, że przemilczany przez ustawodawcę unijnego, znajduje jednak wyraz w stanowisku doktryny, czego dowód stanowi cytowany wyżej komentarz Ł. Żarnowca do art. 3 Rzym I, który należy w tym miejscu zacytować:

„Wybór prawa, nawet przybierający postać klauzuli zawartej w umowie, zachowuje swój autonomiczny charakter. Ocena jego ważności odbywa się zatem niezależnie od oceny ważności umowy w pozostałej części. W rezultacie nawet ustalenie nieważności umowy, w której wyboru prawa dokonano, nie oznacza jeszcze, iż także sam wybór dotknięty jest identyczną sankcją (G. Kegel (w:) G. Kegel, K. Schurig 2000, s. 573; J. Kropholler 2004, s. 454; H. Heiss, Party Autonomy, s. 3; F. Ferrari (w:) F. Ferrari (red.), Internationales Vertragsrecht 2012, s. 32).”

W związku z powyższym w opinii Pozwanej wybór prawa został przez Pozwaną potraktowany odrębnie w stosunku do umowy sprzedaży towarów zawartej między Stronami, której ważności zarówno Powódka jak i Pozwana nie kwestionują. W związku z powyższym trzeba przyznać, że faktura wystawiona przez Pozwaną stanowiła dokument związany z wykonaniem łączącej Strony umowy sprzedaży towarów, co w żadnym wypadku nie powinno jednak wykluczać, że faktura została potraktowana przez Powódkę jako nośnik służący zawarciu umowy wyboru prawa.

Rozważania dotyczące zawarcia umowy wyboru prawa na gruncie prawa polskiego rozpocząć należy od stwierdzenia, że możliwość składania oświadczeń woli, których nośnikiem jest faktura, spotyka się z pełną aprobatą Sądu Najwyższego. Potwierdzają to następujące orzeczenia, których fragmenty, w opinii Pozwanej, należy w tym miejscu zacytować.

SN, w wyroku z dnia 18 marca 2004 r. o sygn. akt III CK 411/02 stwierdził:

„Choć w zasadzie faktura i faktura korygująca są dokumentami techniczno- rozliczeniowymi, to mogą zawierać także oświadczenie woli strony, która je wystawiła a zatem mają istotne znaczenie dla wykładni oświadczeń woli stron.”.

Z kolei wyrok SN z dnia 26 marca 2015 r. o sygn. akt V CSK 312/14 zawiera następujące stwierdzenie:

„Faktura, która może spełniać także różne funkcje na płaszczyźnie cywilnoprawnej (wezwania do zapłaty, pokwitowania itp.), jest powszechnie uznawana za jeden z dowodów, w oparciu o który sąd może samodzielnie lub z uwzględnieniem innych dowodów ustalić treść stosunku prawnego łączącego strony, a w konsekwencji mający znaczenie dla ustalenia istnienia i rozmiaru wierzytelności wynikającej z tego stosunku prawnego.”.

W świetle powyższych wyroków bez wątplenia widoczne jest, że oświadczenie woli mogło zostać złożone na fakturze. Zgodnie z kolei z art. 66 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz.U.2014.121 – j.t.,dalej: „KC”) oświadczenie woli jednej ze stron stanowi ofertę, jeśli określa istotne postanowienia przyszłej umowy, a wobec faktu, że trudno polemizować z okolicznością, że wola zawarcia umowy wyboru prawa uwidoczniła jest poprzez pisemne dokonanie tego wyboru (dokonane przez Pozwaną na odwrocie faktury), zamieszczenie na odwrocie faktury klauzuli wyboru prawa należy uznać za ofertę w rozumieniu KC.

Dla oceny, czy na gruncie prawa polskiego doszło do dorozumianego zawarcia umowy wyboru prawa, należy, w opinii Pozwanej, wskazać na ogólne uwarunkowania możliwości zawierania umów *per facta concludentia*, wyrażone w wyroku SN z dnia 16 stycznia 2013 r. o sygn. akt. II CSK 302/12, wydanym na kanwie art. 65 § 2 KC, zawierającego ogólne dyrektywy interpretacji oświadczeń woli stron:

„Wykładnia umów w pierwszym rzędzie powinna uwzględniać rzeczywistą wolę stron zawierających umowę i taki sens wyraża art. 65 § 2 k.c. Wymaga to zbadania nie tylko konkretnego postanowienia umowy, ale analizy jej całości; innymi słowy wskazane jest przyjmowanie takiego sensu oświadczenia woli, które uwzględnia logikę całego tekstu (kontekst umowny). Poza tym mogą mieć znaczenie dla stwierdzenia zgodnej woli stron, ich wcześniejsze i późniejsze oświadczenia oraz zachowania, czyli tzw. kontekst sytuacyjny.”.

Mając na uwadze powyższe, poparte orzecznictwem SN rozważania Pozwanej, należy wskazać, że kontekst sytuacyjny, a zwłaszcza fakt opłacenia bez sprzeciwu faktury oraz konsekwentne milczenie Powódki w kwestii wyboru prawa w jej wiadomości wysłanej do Pozwanej już po wystawieniu faktury można uznać za konkludentne zawarcie umowy wyboru prawa. Należy przy tym zwłaszcza wziąć pod uwagę, podkreśloną już powyżej okoliczność, że na przedsiębiorcy ciąży obowiązek większej staranności przy prowadzeniu swoich spraw i dbałości o swoje interesy, w związku z czym milczenie przedsiębiorcy, któremu prawidłowo złożono ofertę powinno być uznane za jego dorozumianą zgodę na wybór prawa.

Pozwana stoi również na stanowisku, że w powyższej sytuacji zastosowania nie znajdzie art. 68² KC, który zakłada, że brak niezwłocznej odpowiedzi poczytuje się za przyjęcie wtedy, gdy przedsiębiorca otrzymał ofertę od osoby, z którą pozostaje w stałych stosunkach gospodarczych. W pierwszej kolejności wskazać należy, że w stosunku do art. 68² KC aktualność zachowują tezy orzecznictwa wydawane na kanwie podobnie sformułowanego, obecnie nieobowiązującego, art. 386 KC (KC T. I red. Pietrzykowski 2015 wyd. 8 /Brzozowski, komentarz do art. 68² KC). Na podstawie art. 386 KC wydana została uchwała SN z dnia 5 lutego 1992 r. o sygn. akt III CZP 154/91, która stanowi:

„Artykuł 386 KC nie wyklucza możliwości przyjęcia w innych także sytuacjach, że milczenie adresata oferty wyraża jego wolę przyjęcia tej oferty; w sytuacjach nie objętych tym przepisem znaczenie milczenia adresata oferty podlega ocenie na podstawie art. 60 KC.”

Oprócz tego, uzasadniając ostatecznie swoje stanowisko w sprawie dorozumianego zawarcia umowy wyboru prawa na gruncie prawa polskiego, Pozwana uznaje za celowe zacytowanie wymienionego powyżej komentarza do art. 68² KC, który stanowi:

„Przyjęcie oferty jest oświadczeniem woli. Milczenie zaś może być uznane za przejaw oświadczenia woli wyrażającego zgodę. Może to mieć miejsce w takiej sytuacji, w której osoba niezaprzecząca mogła i powinna była zająć merytoryczne stanowisko w tej kwestii (wyr. SA w Poznaniu z 24.9.1991 r. I ACR 358/91, OSA 1992, Nr 4, poz. 38, s. 39).”

W świetle powyższego nie ulega najmniejszej wątpliwości, że Powódka, będąca jednocześnie podmiotem profesjonalnym, miała możliwość i powinna była wypowiedzieć się co do wyboru prawa, zaś jej milczenie powinno być uznane w tej sytuacji za oświadczenie woli wyrażające zgodę, a w konsekwencji za zawarcie umowy wyboru prawa również na gruncie prawa polskiego.

4. Istota sprawy

Właściwe prawo procesowe

Poniższe rozważania, dotyczące merytorycznej części sporu należy w opinii Pozwanej poprzedzić analizą problematyki stosowania przez sąd właściwego prawa procesowego. W niniejszym postępowaniu właściwymi przepisami o charakterze formalnym będą, niezależnie od właściwego prawa materialnego wskazanego poprzez normy kolizyjne, przepisy prawa procesowego siedziby sądu, a więc prawa polskiego. Stanowisko to jest w całości zgodne z powszechnie przyjętą zarówno w doktrynie, jak i orzecznictwie zasadą *lex fori processualis*. Zacytować w tym momencie należy treść fragmentu komentarza do Kodeksu postępowania cywilnego pod red. prof. T. Erecińskiego.

Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Międzynarodowe postępowanie cywilne. Sąd polubowny (arbitrażowy). Tom 5, s. 17:

*“Sąd rozpoznający sprawę z elementem zagranicznym z reguły stosuje własne przepisy procesowe (zasada *lex fori processualis*), bez względu na to, jakie prawo materialne zostało wskazane przez normę kolizyjną (międzynarodowego prawa prywatnego) jako właściwe dla orzeczenia o istocie spornego stosunku prawnego lub prawa. Z zasady suwerenności państw wynika bowiem, że każde państwo uprawnione jest do określenia form działalności urzędowej swych organów oraz sposobu postępowania przed nimi. (...) W konsekwencji stosowania zasady *lex fori processualis* przed sądem polskim dopuszczalne są tylko takie środki prawne (powództwa, środki zaskarżenia, środki obrony), które są przewidziane w prawie polskim”.*

Mając na uwadze powyższe, prezentowane poniżej argumenty Pozwanej dotyczące kwestii proceduralnych dokonywane będą w oparciu o przepisy KPC bądź innych aktów prawnych, których relewantne przepisy, zgodnie ze stanowiskiem doktryny lub orzecznictwa, odnoszą się do materii polskiego postępowania cywilnego.

Ciężar dowodu

W tym momencie zasadne jest wskazanie, że zgodnie z art. 6 KC ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z takiego faktu wywodzi skutki prawne. Zaznaczyć należy, że przepis niniejszy, mimo umieszczenia go przez ustawodawcę w kodeksie cywilnym, jest typowym przepisem procesowym, wyrażającym podstawową regułę dowodową postępowania cywilnego (tak: Sobolewski, P., (w:) Osajda, K., *Kodeks cywilny. Komentarz*.2015, wyd. 13, komentarz do art. 6 kc).

Z powyższego względu wynika, że niezależnie od tego, jakie prawo sąd uzna za właściwe dla przedmiotowego sporu przepis ten, zgodnie z zasadą *lex fori processualis* będzie miał zastosowanie w niniejszym postępowaniu.

Ze względu na to, że to Powódka wnosi o zasądzenie odszkodowania na jej rzecz z tytułu naruszenia umowy, należy wskazać, że powinna ona udowodnić wszelkie okoliczności, które mogłyby skutkować zasądzeniem takiego odszkodowania.

Powódka zarzuca Pozwanej naruszenie umowy o sprzedaż Towaru, argumentując to jego rzekomą wadliwością. Z tego względu Powódka winna była wykazać, że do naruszenia umowy rzeczywiście doszło.

Niezależnie od prawa właściwego dla stosunku prawnego łączącego Strony należy wskazać, że na Powódce leży ciężar udowodnienia faktycznej wadliwości Towaru, a także wysokości poniesionej przez nią szkody.

Powódka winna była wykazać się aktywnością w zgłoszeniu odpowiednich dowodów, a w przypadku ich nieposiadania powinna przynajmniej złożyć odpowiednie wnioski dowodowe mające na celu udowodnienie istotnych okoliczności, czego w Pozwie nie uczyniła.

Powódka zawiódła na obu tych polach, co zostanie uzasadnione w dalszej części niniejszego pisma.

Dowód z opinii prywatnej

W Pozwie Powódka próbuje wykazać rzekomą wadliwość otrzymanych od strony pozwanej materiałów. Na potwierdzenie swojego roszczenia wnosi o dopuszczenie dowodu z dokumentów prywatnych. W ślad za wyrokiem Sądu Najwyższego z 15 kwietnia 1982 r., III CRN 65/82, w którym Sąd Najwyższy stwierdził, że każda osoba mająca w tym interes prawny może stwierdzić i dowodzić, że treść złożonych oświadczeń nie odpowiada stanowi rzeczywiście, w opinii Pozwanej celowe będzie poddanie analizie mocy dowodowej przywołanej przez Powódkę ekspertyzy.

W tym miejscu należy przeanalizować charakter Ekspertyzy, na którą powołuje się Powódka.

Ekspertyza wykonana przez prof. dr. hab. Janusza Mędrka na zlecenie Powódki, w świetle art. 245 KPC, może być uznana jedynie za dokument prywatny, z którego wynika jedynie, że osoba która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie.

Mimo braku definicji legalnej dokumentu prywatnego, zgodnie z brzmieniem art. 245 KPC oraz licznymi orzeczeniami Sądu Najwyższego wskazać można, że dokumentami prywatnymi są wszystkie te, które nie mają waloru dokumentów urzędowych, a więc nie korzystają z domniemania prawdziwości (por. post. SN z 15.4.1982 r., III CRN 65/82, Legalis; wyr. SN z 3.10.2001 r., I CKN 804/98, Legalis).

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 15 stycznia 2010 r., I CSK 199/09, LEX Nr 570114 orzekł, że jeżeli strona dołącza do pisma procesowego ekspertyzę pozasądową i powołuje się na jej twierdzenia i wnioski, ekspertyzę tę należy traktować jako część argumentacji faktycznej i prawnej przytaczanej przez stronę. Zgodnie bowiem z art. 245 KPC pozasądowa opinia rzeczoznawcy, jako dokument prywatny, stanowi jedynie dowód tego, że osoba, która ją podpisała wyraziła zawarty w niej pogląd i oświadczenie, nie korzysta natomiast z domniemania zgodności z prawdą zawartych w niej twierdzeń.

Trzeba również liczyć się z faktem, że tzw. opinia prywatna tj. sporządzona na zlecenie jednej ze stron, nie jest opinią biegłego sądowego i to nawet wówczas, gdy sporządza ją ta sama osoba, która na liście Sądu Okręgowego figuruje jako biegły sądowy. Sąd Najwyższy do takich wniosków doszedł już w orzeczeniu z dnia 29 września 1956 r. o sygn. akt III CR 121/56, gdzie stwierdził, że:

„Nie może być traktowana jako dowód w procesie opinia biegłego, choćby nim był stały biegły sądowy, sporządzona na piśmie na polecenie strony i złożona do akt sądowych”.

Takie też stanowisko jest konsekwentnie podtrzymywane przez orzecznictwo.

Złożone do akt ekspertyzy na zlecenie stron należy traktować jedynie jako wyjaśnienie stanowiące poparcie stanowisk stron. Nawet gdy są one sporządzane przez stałego biegłego sądowego, nie stanowią dowodu, o którym mowa w art. 278 i nast. k.p.c. i w efekcie nie podlegają ocenie sądu jako dowód z opinii biegłego. Znaczenie tego dowodu w procesie dowodzenia nie jest uprzywilejowane i podlega ocenie według ogólnych zasad przewidzianych w art. 233 KPC.

Podkreślenia wymaga również fakt, że w przeciwieństwie do opinii biegłego powołanego przez sąd, opinia eksperta zatrudnionego przez jedną ze stron nie posiada waloru wiarygodności

i obiektywizmu, co wynika chociażby z odpłatnego stosunku jaki łączył zamawiającego z opiniującym.

Zgodnie z powyższym, jeżeli uzyskanie wiadomości specjalnych zapewnia wyłącznie opinia biegłego, jedyną możliwością na uzyskanie wiarygodnych informacji stanowiących dowód w sprawie jest powołanie biegłego sądowego. W innym przypadku istnieje niebezpieczeństwo oczywiście nieprawidłowego, podważającego funkcję procesu rozstrzygnięcia.

Powyższe okoliczności jednoznacznie wskazują, że Ekspertyza, na podstawie których Powódka dochodzi swoich roszczeń, nie znajdują umocowania prawnego. Nie budzi zatem wątpliwości, że przywołana przez stronę powodową ekspertyza nie powinna być dopuszczona jako dowód w niniejszej sprawie, a nawet w przypadku dopuszczenia jej w charakterze dowodu, podlega ona normalnym zasadom oceny dowodów.

Wadliwość prywatnej ekspertyzy

Niezależnie od powyższego należy wskazać, że Ekspertyza, na którą powołuje się Powódka nie wskazuje, aby Towar był faktycznie wadliwy.

W pierwszym wniosku Ekspertyza wskazuje, że *“pobrane losowo próbki płyt kwarcytowych posiadają liczne skazy i pęknięcia wynikające z nieprawidłowego docięcia profili w procesie produkcyjnym, w wyniku czego istnieje wyższe od statystycznego ryzyko przyspieszonej erozji kamienia przy eksploatacji okładziny w normalnych warunkach atmosferycznych”*.

Taki wniosek w żadnym zakresie nie uzasadnia twierdzenia, że sprzedany Towar był faktycznie niskiej jakości. Nie wskazana jest bowiem żadna norma, którą miałby spełniać Towar, a jedynie ogólne stwierdzenie nie jest dostatecznie przekonujące.

Nie zostało także wskazane jakie jest typowe statystyczne ryzyko przyspieszonej erozji, do której odnosi się Janusz Mędrak w Ekspertyzie. Z tego względu nie można zweryfikować w żaden sposób prawidłowości przeprowadzonego w Ekspertyzie badania.

Także w zakresie nasiąkliwości okładziny marmurowej Ekspertyza nie wskazuje jaka norma była punktem odniesienia, co wskazuje na jej powierzchowność i budzi wątpliwości w zakresie staranności jej przygotowania.

Ponadto, przedstawiony przez Powódkę dokument prywatny dowodzi, że rzekome wady zostały wykazane jedynie w dwóch z trzech zakupionych i zbadanych na zlecenie CasaNova typów materiałów tj. próbki płyt kwarcytowych oraz próbki okładziny marmurowej.

Nie można zatem przyjąć, nawet opierając się o wyniki Ekspertyzy, że cały Towar był wadliwy, jak to czyli Powódka.

Tym bardziej, wysokość dochodzonego przez Powódkę roszczenia nie znajduje podstawy nawet w oparciu o przedstawioną w Pozwie Ekspertyzę.

Ekspertyza nie wykazuje także jaki miałby być ewentualny związek między rzekomą wadliwością a wartością Towaru, dlatego twierdzenia Powódki w tym zakresie są ogólne i gołosłowne.

Bezasadność żądania zwrotu zapłaconej przez Powoda kary umownej

Należy także podnieść, że Powód żąda także zwrotu kary umownej, jaką musiał zapłacić na rzecz swojego kontrahenta.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że umowa, na którą powołuje się Powód, która ma być podstawą nałożenia na Powódkę kary została powołana przez Powódkę dopiero na etapie wdania się w spór. Powódka nigdy wcześniej nie komunikowała, że taka kara jej grozi, co poddaje pod wątpliwość jej autentyczność. Z tego względu prawdziwość przedłożonej umowy winna być sprawdzona.

Z ostrożności procesowej należy wskazać, że nawet zgodnie z podstawą prawną na którą powołuje się Powódka nie ma możliwości żądania od Pozwanej odszkodowania z tego tytułu ze względu na treść art. 74 Konwencji Wiedeńskiej, która ogranicza kwotę odszkodowania, jakie sąd może zasądzić do wysokości straty, jakiej osoba naruszająca umowę spodziewała się lub mogła się spodziewać w wyniku naruszenia.

Obiektywnie Pozwana nie mogła bowiem oczekiwać, że Powódka poniesie taką stratę.

Niezależnie od powyższego, Powódka nie udowodniła nawet, że naliczenie kary miało by mieć związek z rzekomym naruszeniem umowy.

Uzasadnienie Powódki jest zupełnie nieprzekonywujące w zakresie związku przyczynowego między rzekomą wadliwością Towaru a zapłatą kary umownej. Opóźnienie w oddaniu inwestycji mogło bowiem nastąpić z różnych przyczyn i opóźnienia takie są powszechne w sektorze budowlanym. Należy jeszcze raz wskazać, że ciężar udowodnienia takiego związku spoczywa na Powódce.

Wysokość szkody

Należy wskazać, że Powódka zupełnie nie wykazała wysokości rzekomo poniesionej szkody, wskazując jedynie, że *“w oparciu o przywołaną (...) ekspertyzę powód szacuje wartość (...) materiałów na maksymalnie 30% wartości”*. Nie można uznać takiego uzasadnienia za dowód dotyczący wysokości szkody, Powódka nie wskazuje żadnych argumentów, które przemawiać miałyby za uznaniem że wartość Towaru jest właśnie taka jaką Powódka wskazała. Powódka nie przedstawiła także żadnego wiarygodnego dowodu w tym zakresie, a nawet nie przedłożyła żadnego wniosku dowodowego na tę okoliczność.

Zupełnie niezrozumiałe jest także twierdzenie, że ewentualna strata obejmować miałyby także koszty transportu. Jak było podnoszone wcześniej, Pozwana nie wykonywała na rzecz Powódki usługi transportu - zajmował się tym podmiot trzeci. Ponadto, Podążając tokiem rozumowania Powódki należałoby przyjąć, że transport Towaru przez podmiot trzeci był także wadliwy i faktyczna wartość wykonywanej przez spółkę Scheibel usługi była 70% niższa od zakontraktowanej.

Niezależnie od powyższego, Powódka nie przedstawiła żadnego dowodu na to, że faktycznie poniosła koszty transportu Towaru do Polski, a także tę okoliczność winna była wykazać.

Konwencja wiedeńska o międzynarodowej sprzedaży towarów

Z ostrożności procesowej należy wskazać, że Powódka opiera swoje żądanie na Konwencji Wiedeńskiej (zdefiniowana powyżej). We wcześniejszej części niniejszego pisma wskazane

zostały argumenty za tym, że Konwencja wiedeńska w tej sprawie nie obowiązuje. Niezależnie od tego, należy wskazać, że przyjęcie odpowiedzialności odszkodowawczej Pozwanej, nawet w świetle przedmiotowej konwencji jest nieprawidłowe.

Konwencja przewiduje w art. 45 pkt 1 lit. b, że strona umowy może żądać odszkodowania na zasadach określonych w art. 74 -77 Konwencji Wiedeńskiej.

Zgodnie z zasadami zakreślonymi przez art. 74, Pozwana nie mogłaby odpowiadać za szkodę przewyższającą stratę jaką strona naruszająca przewidywała lub powinna była przewidywać w wyniku naruszenia. Należy przypomnieć, o czym była mowa już wcześniej, że zgodnie z zasadą rozkładu ciężaru dowodu w polskim procesie cywilnym, na stronie Powodowej spoczywa ciężar udowodnienia tego, że Pozwana spodziewała się lub mogła spodziewać się spowodowania stratę poniesioną rzekomo przez Powoda w niniejszej sprawie.

Oczywiście także w przypadku odpowiedzialności na podstawie Konwencji Wiedeńskiej, oprócz powyżej wskazanego, Powódka winna także udowodnić faktyczne naruszenie umowy przez Powódkę, a także wysokość poniesionej szkody, co było już argumentowane powyżej.

Prekluzja dowodowa

Oprócz wszystkich wskazanych już uprzednio przez Pozwaną argumentów przemawiających za koniecznością oddalenia Pozwu przez sąd, zwrócić należy również uwagę na podkreślaną już wielokrotnie w niniejszym piśmie opieszałość Powódki, przejawiającą się w systematycznym pomijaniu prezentacji stosownych dowodów, uzasadniających prawidłowość bronionych przez Powódkę tez. Należy zdecydowanie podkreślić, że zgodnie z przytaczanym już powyżej art. 6 KC to na Powódcę, jako stronie wysnuwającej z danych okoliczności faktycznych korzystne dla niej skutki prawne, ciąży obowiązek udowodnienia istnienia tychże okoliczności, od którego to obowiązku Powódka zdaje się konsekwentnie uchylać.

W opinii Pozwanej wskazać trzeba, że zgodnie z art. 217 § 2 KPC oraz art. 207 § 6 KPC wszelkie ewentualne próby udowodnienia w dalszym toku niniejszego postępowania okoliczności faktycznych, na których istnienie w Pozwie nie przedstawiono dowodów bądź nie złożono stosownych wniosków dowodowych, powinny zostać uznane przez sąd za spóźnione w myśl powyższych przepisów, a w konsekwencji pominięte. Za prawidłowością tego poglądu przemawiają zaprezentowane poniżej argumenty, orzeczenia oraz stanowiska doktryny.

W pierwszej kolejności poddać należy analizie reguły dotyczące traktowania przez sąd spóźnionych twierdzeń i dowodów stron, zawarte w art. 207 § 6 KPC oraz art. 217 KPC.

Art. 217 KPC stanowi, że:

“§ 1. Strona może aż do zamknięcia rozprawy przytaczać okoliczności faktyczne i dowody na uzasadnienie swoich wniosków lub dla odparcia wniosków i twierdzeń strony przeciwnej.

§ 2. Sąd pomija spóźnione twierdzenia i dowody, chyba że strona uprawdopodobni, że nie zgłosiła ich we właściwym czasie bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności.

§ 3. Sąd pomija twierdzenia i dowody, jeżeli są powoływane jedynie dla zwłoki lub okoliczności sporne zostały już dostatecznie wyjaśnione.”.

Z kolei art. 207 § 6 KPC, stanowiący wobec art. 217 KPC *lex specialis* stanowi, że:

“§ 6. Sąd pomija spóźnione twierdzenia i dowody, chyba że strona uprawdopodobni, że nie zgłosiła ich w pozwie, odpowiedzi na pozew lub dalszym piśmie przygotowawczym bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności.”

Zasada określona w art. 217 § 1 KPC, zgodnie z którą cezura czasową przytaczania okoliczności faktycznych i dowodów jest zamknięcie rozprawy zostaje w sposób istotny ograniczona przez następne jednostki art. 217 KPC, z których na szczególne omówienie zasługuje w opinii Pozwanej § 2.

Zgodnie bowiem z art. 217 § 2 KPC przesłankami pominięcia przez sąd spóźnionych twierdzeń i dowodów są: niezawinione przez stronę niezgłoszenie twierdzeń i dowodów we właściwym czasie, niespowodowanie zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo wystąpienie innych wyjątkowych okoliczności. W opinii Pozwanej konsekwentnemu pomijaniu przez stronę przywoływanym w pozwie dowodów potwierdzających bronione przez nią racje nie można z przyczyn oczywistych przypisać żadnej z powyższych przesłanek.

W zgodzie z kolei z art. 207 § 6 w zw. z art. 217 KPC należy przyjąć, że Powódka powinna była wszystkie dostępne jej dowody przywołać w Pozwie, z którego to obowiązku się nie wywiązała. Warto zwrócić uwagę, że zgodnie z brzmieniem powyższych przepisów sąd ma obowiązek pominąć spóźnione twierdzenia i dowody, jeżeli zgodnie z prawami logiki wykazane zostanie istnienie przesłanek pominięcia.

Następnie należy w opinii Pozwanej zacytować w tym miejscu treść fragmentu postanowienia SN z dnia 14 stycznia 2015 r. o sygn. akt III CSK 317/14:

“Celem art. 207 k.p.c. jest koncentracja materiału dowodowego i umożliwienie sądowi decydowania o tempie i trybie wpływania pism, co m.in. może służyć przeciwko nadużywaniu prawa procesowego. Strony z własnej woli mogą wnieść jedynie pozew i odpowiedź na pozew - to są pisma, w których powinny wyartykułować wszystkie racje na rzecz bronionych przez siebie stanowisk.”

Na szczególną uwagę zasługuje zwłaszcza drugie zdanie cytowanego powyżej fragmentu, które zawiera ogólny postulat adresowany do stron procesu cywilnego. Zgodnie z tymże postulatem na stronach ciąży obowiązek wykazania w pozwie albo odpowiedzi na pozew wszystkich argumentów przemawiających za słusnością prezentowanych przez siebie stanowisk. Mając na uwadze treść Pozwu oraz sformułowanych powyżej przez Pozwaną zarzutów dotyczących niedbałości i niestaranności Powódki nie sposób nie przyznać, że Powódka z obowiązku wskazanego przez SN się nie wywiązała.

Przy analizie zagadnienia opóźnienia strony przy wskazywaniu twierdzeń i dowodów należy również ustalić kryteria, za pomocą których sąd powinien badać zachowania strony w tym zakresie. W celu sprecyzowania tych kryteriów Pozwana uznaje za celowe zacytowanie fragmentu komentarza do art. 217 KPC pod red. Małgorzaty Manowskiej (*Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz*, Tom I, wyd. 3, rok publikacji 2015, s.634):

“Pierwszą przesłanką uzasadniająca rozpoznanie spóźnionych twierdzeń i dowodów jest brak winy strony w zgłoszeniu tych twierdzeń i dowodów w czasie właściwym. W ocenie tej przesłanki pomocne będzie z pewnością orzecznictwo Sądu Najwyższego na tle instytucji

prekluzji dowodowej czy też przywrócenia terminu dokonania czynności procesowej. Dokonując takiej oceny, sąd powinien mieć przede wszystkim na uwadze wzorzec człowieka działającego z należytą starannością w swoich własnych życiowo ważnych sprawach (por. np. postanowienia SN: z dnia 6 lipca 2012 r., V CZ 25/12, LEX nr 1228460; z dnia 21 lipca 2010 r., III CZ 22/10, LEX nr 852675; z dnia 24 listopada 2009 r., V CZ 57/09, LEX nr 688061). (...)"

Dla niniejszego postępowania jednak, oprócz powyższej, ogólnej reguły, szczególnie istotne będzie wskazanie obowiązków ciążących na pełnomocniku profesjonalnym strony. Takie wskazania zawarte jest w dalszej części przywołanego komentarza, który to fragment w opinii Pozwanej również zasługuje na zacytowanie (*Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz*, Tom I, wyd. 3, rok publikacji 2015, s.635):

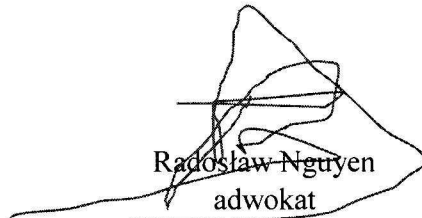
"(...) Strona, wnosząc o rozpoznanie materiału procesowego niezgłoszonego w czasie właściwym, musi uprawdopodobnić, że ani ona, ani jej pełnomocnik nie ponoszą winy za to opóźnienie, przy czym w przypadku profesjonalnego pełnomocnika należy stosować, rzecz jasna, wyższy, uwzględniający jego fachowość, standard postępowania. (...)"

Mając na uwadze całokształt zaprezentowanych powyżej argumentów przyjąć należy, że Powódka w sposób niepodlegający wątpliwości nie dopełniła ciążących na niej obowiązków w zakresie udowodnienia bronionych przez siebie w Pozwie racji, co nabiera dodatkowego wydźwięku przy wzięciu pod uwagę faktu, że jest ona reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, co w opinii Pozwanej powinno spotkać się z reakcją sądu w postaci pominięcia wszelkich zgłaszanych w dalszym toku niniejszego postępowania twierdzeń bądź też wniosków dowodowych jako spóźnionych.

W świetle wszystkich wskazanych powyżej okoliczności i całokształtu argumentacji należy stwierdzić, że wszelkie żądania zawarte w *petitum* są w pełni uzasadnione i konieczne.

Monika Adamczyk
adwokat

Grzegorz Grzesik
radca prawny

Radosław Nguyen
adwokat

Załączniki:

- wyciąg z Rejestru Przedsiębiorców niemieckiego Rejestru Handlowego;
- uwierzytelnione pełnomocnictwo;
- dowód uiszczenia opłaty od pełnomocnictwa;
- potwierdzenie nadania odpisu niniejszego pisma z załącznikami do pełnomocnika Powoda.

Nummer der Eintragung	a) Firma b) Sitz, Niederlassung, Geschäftsanschrift, Empfangsberechtigte, Zweigfilialen c) Gegenstand des Unternehmens	Grund- oder Stammkapital	a) Allgemeine Vertretungsregelung b) Vorstand, Leitungsgang, geschäftsführende Direktoren, persönlich haftende Gesellschafter, Geschäftsführer, Vertretungsberechtigte und besondere Vertretungsbefugnis	Prokura	a) Gesellschaftsvertrag / Satzung b) Sonstige Rechtsverhältnisse	a) Tag der Eintragung und Bestätigung b) Bemerkungen
1	2	3	4	5	6	7
1	a) Perfecta Wohnbau GmbH Reichenbacher Strasse 31 D-08056 Zwickau c) Besitz und Verwaltung von in- und ausländischen Immobilien jeglicher Art, Verwaltung eigenen Vermögens sowie Vertrieb von Mietzinschek aller Art in In- und Ausland; Wareneinkauf und Materialbeschaffung; Überlassung von Personal und Personalmanagement an diese; Beratung und Unterstützung im Bereich Marketing und Werbung sowie Unterstützung bei der Büroorganisation und Übernahme von Verwaltungsaufgaben von Schreib- und Abrechnungsdiensten, Zustellservice und etwaige Kurierdienste.	100.000,00 EUR	a) hat nur ein Geschäftsführer bestellt, vertretungsbefugt. Es sind mehrere Geschäftsführer bestellt, wozu zwei gemeinsam oder ein Geschäftsführer mit einem Prokuristen. b) Geschäftsführer: Snow, Jon, Diplom-Bauingenieur, Bruhl		a) Gesellschaft mit beschränkter Haftung Gesellschaftsvertrag vom 28.02.2003 Die Gesellschaftsversammlung vom 09.10.2008 hat die Fortsetzung der Gesellschaft und die Änderung des Gesellschaftsvertrages in den §§ 1 (Firma, bisher Eian Veranstaltungs- und Dienstleistungs GmbH und Sitz, bisher Berlin, Amtsgericht Charlottenburg HRB 88937 B) sowie 2 (Gegenstand des Unternehmens) beschlossen. b) Durch Beschluss der Gesellschaftsversammlung vom 18.09.2007 ist die Gesellschaft aufgelöst.	a) 08.06.2009 Perband b) Tag der ersten Eintragung: 28.05.2003

PEŁNOMOCNICTWO

Ja, niżej podpisany **Jon Snow**, w imieniu spółki **Perfecta Wohnbaugesellschaft mbH** z siedzibą w Zwickau, adres siedziby: Reichenbacher Strasse 31, D-08056 Zwickau, Niemcy (dalej: „**Perfecta**”),

niniejszym udzielam pełnomocnictwo:

Pani / Mrs. Monika Adamczyk, adwokat (advocate)

and

Panu / Mr. Grzegorz Grzesik, radca prawny (legal advisor)

and

Panu / Mr. Radosław Nguyen, adwokat (advocate)

adres kancelarii / law office address:

Adamczyk, Grzesik, Nguyen
Adwokacka Spółka Partnerska
ul. Krakowskie Przedmieście 123
00-005 Warszawa
Polska / Poland

i upoważniam go/ją/ich do reprezentowania **Perfecta**, indywidualnie lub łącznie, w sprawie dotyczącej roszczenia **Casa Nova** z siedzibą w Warszawie o zapłatę odszkodowania za niezgodność towaru z umową, a także do działania w charakterze pełnomocnika, z prawem udzielania substytucji, w zakresie reprezentowania mnie przed wszelkimi sądami, prokuraturą, urzędami i innymi instytucjami państwowymi lub prywatnymi, w tym podejmowania wszelkich czynności procesowych oraz składania i odbioru wszelkich oświadczeń w związku z ewentualnym postępowaniem przed sądem w tej sprawie.

POWER OF ATTORNEY

I, the undersigned **Jon Snow** on behalf of **Perfecta Wohnbaugesellschaft mbH** seated Zwickau, address Reichenbacher Strasse 31, D-08056 Zwickau, Germany (“**Perfecta**”),

I hereby grant power of attorney to:

Pani / Mrs. Monika Adamczyk, adwokat (advocate)

and

Panu / Mr. Grzegorz Grzesik, radca prawny (legal advisor)

and

Panu / Mr. Radosław Nguyen, adwokat (advocate)

adres kancelarii / law office address:

Adamczyk, Grzesik, Nguyen
Adwokacka Spółka Partnerska
ul. Krakowskie Przedmieście 123
00-005 Warszawa
Polska / Poland

and authorise him/her/them to represent **Perfecta** both individually or together in the matter regarding **Casa Nova** seated Warsaw for damages for nonconformity of goods with the contract and to act as attorney-in-fact, with full power of substitution, to represent me in front of all types of courts, prosecution office, governmental authorities and public and/or private agencies, and undertake all actions, submit and receive all statements in possible proceeding before court in this matter.

Pelnomocnictwo obejmuje również prawo
wglądu do oraz wnoszenia o sporządzenie i
odbioru odpisów z akt prowadzonego
postępowania sądowego.

The power of attorney includes the right to review
and file for preparation and to receive copies
from any and all files of the conducted
proceeding.

Niniejsze pełnomocnictwo jest regulowane
prawem polskim. Polish law governs this power of attorney.

Dnia / on 22 listopada/ November 2015
Warsaw, Poland

Prezes Zarządu / President of the Board

USŁUGI BANKOWE
dostarczane przez Alior Bank

POTWIERDZENIE WYKONANIA PRZELEWU ZAGRANICZNEGO

NADAWCA

00000000000000000000000000000000

Numer rachunku nadawcy

Adamczyk, Grzesik, Nguyen

Adwokacka Spółka Partnerska

ul. Krakowskie Przedmieście 123

00-005 Warszawa

ODBIORCA

54 1030 1508 0000 0005 5003

Numer rachunku odbiorcy

Urząd Dzielnicy Wola m.st. Warszawy

n/d

Kod SWIFT/BIC Banku odbiorcy

Bank Handlowy w Warszawie S.A.

Bank odbiorcy

SZCZEGÓŁY PRZELEWU

51 PLN

Kwota

opłata od pełnomocnictwa od Perfecta GmbH dla adw.
Adamczyk, adw. Grzesik, adw. Nguyen

Tytuł płatności

Przelew krajowy

Rodzaj przelewu

2015-11-29

Data płatności

2015-11-29

Data księgowania

101#BFO:890901060

Numer referencyjny

Identyfikator transakcji

24249010440000420042244456

Opłaty i prowizje z rachunku

SHA

Opłaty i prowizje pokrywa

POTWIERDZENIE NADANIA
przesyłki poleconej nr

NADAWCA: ADAMCZYK GRZESIK NGUYEN ADWOKACKA
SPÓŁKA PARTNERSKA

KRAKOWSKIE PRZEDMIEŚCIE 123

00-005 **WARSZAWA**
kod pocztowy miejscowość

ADRESAT: ADW. IGA PUŁKA KANCELARIA ADWOKACKA
ISKIERKA & PUŁKA & KOZERSKA

ŻELAZNA 2A

00-512 **WARSZAWA**
kod pocztowy miejscowość

Proszę odwrócić

Potwierdzenie doręczenia albo zwrotu

SMS/E-MAIL

Potwierdzenie odbioru Priorytetowa

A B Gabaryt

Masa kg g Opłata 4 zł 20 gr

Na stronie <http://sledzenie.poczta-polska.pl> można sprawdzić status nadanej przesyłki rejestrowanej.

 Poczta Polska **PRZESYŁKA POLECONA**

PP S.A. nr 11 Wydział Poligrafii Pl Wrocław 2013

Sąd Okręgowy w Warszawie
XX Wydział Gospodarczy
al. Solidarności 127
00-898 Warszawa
tel. 697 528 456 email: ppmootcourt@gmail.com

Sygn. akt: XX GC 1280/15

Data: 06/12/2015

ZARZĄDZENIE
o wyznaczeniu rozprawy

1. Wyznaczyć termin rozprawy na dzień 16 grudnia 2015 r. godz. 10:00, sala

a) Sędzia sprawozdawca SSO Andrzej Stelmachowski

2. Wezwać

a) Pełnomocnika Powoda adw. Iłę Pułkę do stawienia się osobiście i doręczyć mu postanowienie o wyznaczeniu terminu rozprawy oraz wezwanie na rozprawę,

b) Pełnomocników Pozwanej adw. Monikę Adamczyk, r. pr. Grzegorza Grzesika, adw. Radosława Nguyena do stawienia się osobiście i doręczyć im postanowienie o wyznaczeniu terminu rozprawy oraz wezwanie na rozprawę,

3. Ponadto zwrócić się do:

a) biegłego z zakresu prawa niemieckiego Katarzyny Dolatowskiej o sporządzenie opinii dot. prawa niemieckiego oraz praktyki prawnej w Niemczech w zakresie dorozumianego zawierania umów prorogacyjnych oraz związania kontrahentów ogólnymi warunkami umów,

b) wezwać biegłą na rozprawę oraz zobowiązać do stawiennictwa,

c) doręczyć biegłej informację o wyznaczeniu terminu rozprawy oraz wezwanie na rozprawę.

Sędzia

Wysłano wezwań dn.....

.....
podpis

Wykonano pkt. dn.....

.....
podpis

Sędzia sprawozdawca
Andrzej Stelmachowski

Sąd Okręgowy w Warszawie
XX Wydział Gospodarczy
al. Solidarności 127
00-898 Warszawa
tel. 697 528 456 email: ppmootcourt@gmail.com

Sygn. akt: XX GC 1280/15

Data: 06/12/2015

Termin: 16/12/2015 r. o godz. 10:00

W odpowiedzi należy podać datę i sygn. akt

Pani adwokat
Iga Pułka
pełnomocnik powoda Casa Nova Sp. z o.o.
Iskierka & Pułka & Kozerska
ul. Żelazna 2a
00-512 Warszawa

ZAWIADOMIENIE

Sąd Okręgowy w Warszawie zawiadamia Panią jako pełnomocnika powoda o rozprawie, która odbędzie się w dniu 16 grudnia 2015 r., godz. 10:00 w gmachu Sądu Najwyższego w Warszawie przy Placu Krasińskich 2/4/6 w sprawie o zapłatę przeciwko Perfecta Wohnbaugesellschaft GmbH.

Cel posiedzenia: rozprawa.

Stawiennictwo na rozprawę jest obowiązkowe, celem informacyjnego wysłuchania.

sekretarz sądowy

POUCZENIE

1. Niestawiennictwo stron w zasadzie nie tamuje rozpoznania sprawy. Sąd może w celu dokładniejszego wyjaśnienia stanu sprawy zarządzić stawienie się stron lub jednej z nich osobiście albo przez pełnomocnika (art. 216 k.p.c.)
2. Usprawiedliwienie niestawiennictwa z powodu choroby wymaga przedstawienia zaświadczenia potwierdzającego niemożność stawienia się na wezwanie lub zawiadomienie sądu, wystawionego przez lekarza sądowego (art. 214¹ § 1 k.p.c.). Informacje o miejscu, dniach i godzinach przyjęć lekarzy sądowych, wraz z ich imieniem i nazwiskiem oraz numerem telefonu, wywieszają się na tablicach w siedzibach sądów, prokuratur, komend i komisariatów Policji, innych organów uprawnionych do prowadzenia dochodzeń, okręgowej rady adwokackiej i rady okręgowej izby radców prawnych, właściwym dla obszaru właściwości danego sądu okręgowego, a także w miejscach wykonania zawodu lekarza przez lekarzy sądowych [art. 8 ust. 1 w zw. z art. 7 ust. 3 ustawy o lekarzu sądowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 123, poz. 849, z późn. zm.)].
3. Strony i ich przedstawiciele mają obowiązek zawiadamiać sąd o każdej zmianie miejsca zamieszkania. Strona, która złożyła wniosek o dokonywanie doręczeń na adres oznaczonej skrytki pocztowej, ma obowiązek zawiadamiać sąd o każdej zmianie tego adresu. W razie zaniedbania obowiązku pismo sądowe pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia (art. 136 § 1 i § 2 k.p.c.).
4. Gdy strona nie wypowie się co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach, sąd, mając na uwadze wyniki całej rozprawy, może fakty te uznać za przyznane (art. 230 k.p.c.).
5. Gdy z przyczyn natury faktycznej lub prawnej przesłuchać można co do okoliczności spornych jedną tylko stronę, sąd oceni, czy mimo to należy przesłuchać tę stronę, czy też dowód ten pominąć w zupełności. Sąd postąpi tak samo, gdy druga strona lub niektórzy ze współuczestników nie stawili się na przesłuchania lub odmówili zeznać (art. 302 § 1 k.p.c.).
6. Niezależnie od wyniku sprawy sąd może włożyć na stronę lub interwenienta obowiązek zwrotu kosztów wywołanych ich niesumiennym lub oczywiście niewłaściwym postępowaniem. Dotyczy to zwłaszcza kosztów powstałych wskutek uchylenia się od wyjaśnień lub złożenia wyjaśnień niezgodnych z prawdą, zatajenia lub opóźnionego powołania dowodów, a także nieusprawiedliwionej odmowy poddania się mediacji, na którą strona pozwana uprzednio wyraziła zgodę (art. 103 k.p.c.).

Sygn. akt: XX GC 1280/15

POSTANOWIENIE

Dnia 16 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XX Wydział Gospodarczy w składzie następującym:

SSO Andrzej Stelmachowski

po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2015 r.

na rozprawie

sprawy z powództwa Casa Nova Sp. z o.o. w Warszawie

przeciwko Perfecta Wohnbaugesellschaft mbH w Zwickau (Niemcy),

postanowił:

1. zasięgnąć opinii biegłego specjalisty z zakresu prawa niemieckiego pani Katarzyny Dolatowskiej celem ustalenia treści prawa niemieckiego oraz praktyki sądowej w Republice Federalnej Niemiec w zakresie dorozumianego związania kontrahentów ogólnymi warunkami umów, a także tego, jakie są ewentualne przesłanki i zasady odpowiedzialności odszkodowawczej z tytułu nienależytego wykonania zobowiązania umownego przez dłużnika,
2. udostępnić biegłemu akta sprawy,
3. oznaczyć formę sporządzenia opinii na piśmie,
4. określić termin wydania opinii – niezwłocznie,
5. wezwać biegłego na rozprawę wyznaczoną na dzień 16 grudnia 2015 r., celem ustnego wyjaśnienia opinii złożonej na piśmie.

(-) SSO Andrzej Stelmachowski

UZASADNIENIE

W odpowiedzi na pozew z dnia 30 listopada 2015 r. pozwany Perfecta Wohnbau-GmbH w Zwickau (RFN) domagał się powołania biegłego z zakresu prawa niemieckiego na okoliczność stanu prawnego w zakresie zawierania umów prorogacyjnych oraz związania kontrahentów ogólnymi warunkami umów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 1143 § 1 k.p.c. sąd z urzędu ustala i stosuje właściwe prawo obce. Ustalenie treści obcego prawa jest zatem obowiązkiem procesowym sądu niezależnie od wniosku strony, a w tym celu sąd wykorzystuje wszelkie środki, w tym wskazane niewyczerpująco w art. 1143 § 1 lub 3 k.p.c. Zasięganie opinii biegłych jest możliwe celem ustalenia treści obcego prawa lub obcej praktyki sądowej.

Ponieważ w świetle zgromadzonego dotychczas materiału dowodowego ogólne warunki umów strony pozwanej zawierają klauzulę wyboru prawa obcego – prawa niemieckiego, zachodzi potrzeba ustalenia dokładnej treści prawa obcego oraz praktyki prawnej w zakresie związania kontrahentów takimi ogólnymi warunkami według tego prawa.

W związku z powyższym na podstawie art. 1143 § 3 w zw. z art. 278 § 1 k.p.c. postanowiono jak w sentencji.

Sędzia sprawozdawca
Andrzej Stelmachowski

ZARZĄDZENIE

Stosownie do art. 131 k.p.c. oraz art. 133 § 3 k.p.c. doręczyć odpis postanowienia:

- pełnomocnikowi powoda
- pełnomocnikom pozwanej

Strony pouczyć o przysługującym im prawie do wzięcia udziału w przesłuchaniu biegłych oraz zapoznania się z opinią złożoną na piśmie.

Sędzia sprawozdawca
Andrzej Stelmachowski

Sygn. akt: XX GC 1280/15

POSTANOWIENIE

Dnia 6 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XX Wydział Gospodarczy w składzie następującym:

SSO Andrzej Stelmachowski

po rozpoznaniu w dniu 6 grudnia 2015 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Casa Nova Sp. z o.o. w Warszawie

przeciwko Perfecta Wohnbaugesellschaft mbH w Zwickau (Niemcy)

o zapłatę

postanowił:

akta przedłożyć Prezesowi Sądu Okręgowego w Warszawie celem rozważenia zasadności zarządzenia rozpoznania sprawy w składzie trzech sędziów zawodowych ze względu na szczególną zawziętość sprawy (art. 47 § 4 kpc).

(-) SSO Andrzej Stelmachowski

Z.: Odpis postanowienia doręczyć stronom z pouczeniem, że nie przysługuje na nie zażalenie.

Sygn. akt: XX GC 1280/15

ZARZĄDZENIE

Dnia 7 grudnia 2015 r.

Prezes Sądu Okręgowego w Warszawie XX Wydział Gospodarczy SSO Grzegorz Sumienny
w sprawie z powództwa Casa Nova Sp. z o.o. w Warszawie
przeciwko Perfecta Wohnbaugesellschaft mbH w Zwickau (Niemcy)
o zapłatę

zarządził:

ze względu na zawilość sprawy, na podstawie art. 47 § 4 k.p.c. sprawę o sygn. XX GC 1280/15
rozpoznać w składzie trzech sędziów zawodowych:

- Przewodniczący: SSO Mateusz Pilich
- Sędziowie SSO Andrzej Stelmachowski (spr.)
SSO Agata Kruczyk.

(-) SSO Grzegorz Sumienny

Z.: Odpis zarządzenia doręczyć stronom z pouczeniem, że nie przysługuje na nie zażalenie.

Sygn. akt XX GC 1280/15

PROTOKÓŁ

Dnia 16 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XX Wydział Gospodarczy,

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Mateusz Pilich

Sędziowie: SSO Andrzej Stelmachowski (sprawozdawca)

SSO Agata Kruczyk

Protokolant: sekr. sąd. Aleksandra Jasinowicz,

na jawnej rozprawie w Warszawie

rozpoznał sprawę z powództwa **Casa Nova Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie**

przeciwko **Perfecta Wohnbaugesellschaft mit beschränkter Haftung w Zwickau (RFN)**

o zapłatę.

Rozprawę rozpoczęto o godz. **10:00**.

Po wywołaniu sprawy stawili się:

- w imieniu strony powodowej **adw. Iga Pułka**, ustanowiona w sprawie, oraz z substytucji **adw. Igi Pułki adw. Marzena Iskierka i adw. Gabriela Kozerska** – pełnomocnictwo w aktach;
- w imieniu strony pozwanej **adw. Monika Adamczyk, r.pr. Grzegorz Grzesik i adw. Radosław Nguyen**, ustanowieni w sprawie. – pełnomocnictwo w aktach

Na podstawie art. 157 § 1¹ k.p.c. przewodniczący pouczył strony, że ze względów technicznych utrwalenie przebiegu posiedzenia za pomocą urządzenia rejestrującego dźwięk albo obraz i dźwięk nie jest możliwe, w związku z czym protokół będzie sporządzony pisemnie pod kierunkiem Przewodniczącego.

Przewodniczący zapytał strony, czy zgłaszają wnioski formalne przed przystąpieniem do rozpoznania sprawy. Powód ani pozwany nie zgłaszają nowych wniosków formalnych. W tym miejscu przewodniczący zwrócił uwagę stronom, że pozwany podniósł w odpowiedzi na pozew zarzut braku jurysdykcji.

Na pytanie Przewodniczącego pełnomocnik pozwanego adw. Radosław Nguyen potwierdził, że strona pozwana podtrzymuje ten wniosek, wywodząc jak w odpowiedzi na pozew. Wskazał, że umowa prorogacyjna jest zawarta w OWU. Pozwany wywodzi, że powódka jest podmiotem profesjonalnym i z tego względu należy od niej wymagać szczególnej staranności. Jeżeli powódka nie zgadzała się z tym stanowiskiem, powinna była wystawić fakturę, notę korygującą. Jurysdykcja wynikająca z mowy prorogacyjnej jest wyłączna. Pozwany kwestionuje, że dostawa miała miejsce w Polsce, transportem zajmowała się spółka niemiecka Scheible.

Pełnomocnik powódki adw. Marzena Iskierka podtrzymała swoje stanowisko, wnosząc i wywodząc jak w pozwie. Wskazała na fakt, że klauzula jurysdykcyjna była zawarta na odwrocie faktury, którą doręczono powódce po dostarczeniu towaru. Forma umowy prorogacyjnej nie odpowiada zdaniem powódki przepisom art. 25 pkt 1 lit a i b rozporządzenia Bruksela Ia, co strona pozwana przyznała w odpowiedzi na pozew. Powódka kwestionuje także zawarcie umowy prorogacyjnej na podstawie zwyczajów handlowych oraz fakt wyrażenia zgody na tę umowę poprzez samo zapłacenie faktury. Nie ma zwyczaju handlowego, z którego wynikałoby, że opłacenie faktury stanowi zgodę na umowę prorogacyjną. Z orzecznictwa ETS wynika, że dopiero kilkakrotne opłacenie faktury może być pochytywane stronie za wyrażenie zgody, o ile istnieje zwyczaj handlowy. Nie było obowiązkiem powódki wystawienie noty korygującej w zakresie obejmującym klauzulę incoterms EXW, ponieważ taka klauzula w świetle przepisów prawa nie stanowi integralnego elementu faktury. W związku z tym znajdują zastosowanie ogólne przepisy rozporządzenia Bruksela Ia i powód mógł wnieść pozew do Sądu właściwego ze względu na miejsce wykonania umowy. Powód wywodzi, że podstawą jurysdykcji jest art. 7 pkt 1 lit a Rozporządzenia. Pozwany nieskutecznie powołuje się na klauzulę incoterms, która nie była zawarta w treści umowy zawartej w trybie ofertowym. Pozwany zmodyfikował na prośbę powoda sposób dostawy i dostarczył towar pod adres wskazany w Polsce. Zawarł klauzulę dopiero na fakturze, która jest dokumentem księgowym, a nie jest podstawą zawarcia umowy. Pozwany nie zachował się zgodnie z treścią klauzuli EXW, a w odpowiedzi na pozew otwarcie przyznał, że może w grę wchodzić klauzula FCA, zgodnie z której treścią dostawa jest wykonywana przy przekazaniu towaru przewoźnikowi wybranemu przez kupującego. To nie powód wybrał przewoźnika, zrobił to pozwany, kosztami obciążając stronę powodową. Strona pozwana

nieskutecznie powołuje się na swoją politykę handlową, jako że treści faktury nie dostosowała do warunków indywidualnie wynegocjowanych ze stroną powodową.

Pełnomocnik pozwanego mec. Radosław Nguyen replikuje, że strona powodowa nie bierze pod uwagę, iż miejscem wykonania zobowiązania, przez stronę pozwaną było przekazanie towaru przewoźnikowi firmie Scheible, co miało miejsce w Niemczech.

W odpowiedzi na replikę pozwanego pełnomocnik powódki mec. Marzena Iskierka podnosi, że powódka nie miała wpływu na wybór przewoźnika, gdyż przewozem towaru zajmowała się wyłącznie strona pozwana.

Po naradzie Sąd ogłosił postanowienie.

W związku z zaskarżalnością ww. postanowienia na podstawie art. 394 § 1 pkt 1 k.p.c., sąd postanowił odroczyć rozprawę na termin z urzędu – do czasu uprawomocnienia się orzeczenia.

Posiedzenie zakończono o godz. 11:05

Protokolant:

/-/ Aleksandra Jasinowicz

Przewodniczący:

/-/ Mateusz Pilich

Sygn. akt XX GC 1280/15

POSTANOWIENIE

Dnia 16 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XX Wydział Gospodarczy
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Mateusz Pilich
Sędziowie: SSO Andrzej Stelmachowski (spr.)
SSO Agata Kruczyk
Protokolant: sekr. sąd. Aleksandra Jasinowicz

po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2015r. w Warszawie
na rozprawie
sprawy z powództwa Casa Nova Sp. z o.o. w Warszawie
przeciwko Perfecta Wohnbaugesellschaft mbH w Zwickau (Niemcy)
o zapłatę

postanawia:

odmówić odrzucenia pozwu.

/-/ Agata Kruczyk

/-/ Mateusz Pilich

/-/ Andrzej Stelmachowski

*[Zakładamy, że niniejsze orzeczenie uprawomocniło się
niezaskarżone zażaleniem na podstawie art. 394 § 1 pkt 1 k.p.c.]*

[Zakładamy wyznaczenie terminu rozprawy po uprawomocnieniu się postanowienia o odmowie odrzucenia pozwu]

Sygn. akt XX GC 1280/15

PROTOKÓŁ

Dnia 16 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XX Wydział Gospodarczy,

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Mateusz Pilich

Sędziowie: SSO Andrzej Stelmachowski (sprawozdawca)

SSO Agata Kruczyk

Protokolant: sekr. sąd. Aleksandra Jasinowicz,

na jawnej rozprawie w Warszawie

rozpoznał sprawę z powództwa **Casa Nova Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie**

przeciwko **Perfecta Wohnbaugesellschaft mit beschränkter Haftung w Zwickau (RFN)**

o zapłatę.

Posiedzenie rozpoczęło o godz. **11:10**.

Po wywołaniu sprawy stawili się:

- w imieniu strony powodowej **adw. Iga Pułka**, ustanowiona w sprawie, oraz z substytucji adw. Igi Pułki **adw. Marzena Iskierka** i **adw. Gabriela Kozerska** – pełnomocnictwo w aktach;
- w imieniu strony pozwanej **adw. Monika Adamczyk, r.pr. Grzegorz Grzesik** i **adw. Radosław Nguyen**, ustanowieni w sprawie. – pełnomocnictwo w aktach

Stawiła się wezwana na termin biegła z zakresu prawa niemieckiego **dr Greta Hartmann-Kowalewska**.

Na podstawie art. 157 § 1¹ k.p.c. przewodniczący pouczył strony, że ze względów technicznych utrwalenie przebiegu posiedzenia za pomocą urządzenia rejestrującego dźwięk albo obraz i dźwięk

nie jest możliwe, w związku z czym protokół będzie sporządzony pisemnie pod kierunkiem Przewodniczącego.

Reprezentująca powoda adw. Iga Pułka wnosi i wywodzi jak w pozwie, twierdzi, że znaczna część twierdzeń dotyczących porozumienia prorogacyjnego odnosi się również do kwestii wyboru prawa, zdaniem strony powodowej nie doszło do skutecznego wyboru prawa niemieckiego jak OWU strony pozwanej. Brak jest podstaw aby z mechanicznie powielanych na fakturze OWU wywodzić wybór prawa. Zdaniem powódki ustalonym zwyczajem handlowym jest udostępnianie OWU kontrahentowi przed zawarciem umowy, a przynajmniej komunikowanie ich istnienia tak, aby druga strona mogła się z nimi zapoznać. Strony uzgodniły indywidualne warunki na podstawie których doszło do zawarcia umowy. Powódka wywodzi, że o ile możliwe jest dokonanie następczego wyboru prawa po zawarciu umowy, o tyle niedbałe zachowanie strony pozwanej nie może być za takie uważane. Analogicznie do umów jurysdykcyjnych umowy o wybór prawa powinno się zawierać w taki sposób, który świadczy o rzeczywistej woli stron. Powódka wywodzi, że to na pozwanej spoczywa ciężar dowodu w kwestii dokonania wyboru prawa, ponieważ to ona wywodzi z tego korzystne dla siebie skutki prawne. W świetle zgromadzonego materiału dowodowego zdaniem strony powodowej nie znajduje uzasadnienia teza o zawarciu jakiegokolwiek umowy o wybór prawa. Strona powodowa wskazuje ponadto, iż w świetle opinii biegłego z zakresu prawa niemieckiego, OWU nie zostały w sposób skuteczny włączone do umowy, a ponadto indywidualnie uzgodnione warunki między stronami mają pierwszeństwo przed ogólnymi. Strona powodowa wskazuje, że korespondencja była prowadzona w języku angielskim, a jedynie odesłanie do OWU na fakturze i same OWU były napisane w języku niemieckim, co świadczy o niestaranności pozwanego w prowadzeniu jego spraw.

Pełnomocnik pozwanego mec. Grzegorz Grzesik wnosi i wywodzi jak w odpowiedzi na pozew. Wskazuje na to, że istotne znaczenie dla sprawy mają przepisy Rozporządzenia Rzym I; podkreśla, że nadruk na fakturze nie jest pozbawiony znaczenia prawnego. Odwołując się do art. 66 § 1 polskiego k.c. powód wskazuje, że ten nadruk na fakturze stanowił propozycje zawarcia umowy o wybór prawa. Zdaniem strony pozwanej bez względu na to czy OWU na fakturze są powielane mechanicznie czy też nie, doszło do sformułowania oferty wyboru prawa. Pozwany stoi na stanowisku, że dojście do skutku umowy o wybór prawa należy oddzielić od transakcji dotyczącej sprzedaży towarów; w dalszych kwestiach odsyła do wywodów zawartych w odpowiedzi na pozew. Pozwany zarzuca powódce brak konsekwencji, wewnętrzną sprzeczność twierdzeń ponieważ sama powódka przyznaje, że jest możliwe następcze zawarcie umowy o wybór prawa. Strona pozwana wskazuje na różnice reżimów prawnych umów jurysdykcyjnych i umów o wybór prawa, które w jej ocenie nie pozwalają na odnoszenie bezpośrednio orzecznictwa ETS dotyczącego Rozporządzenia Bruksela I do umów o

wybór prawa. Przyznając, że ciężar dowodu spoczywa na stronie pozwanej pełnomocnik jej twierdzi, iż okoliczność dokonania wyboru prawa przez OWU została wykazana w niniejszej sprawie. Strona pozwana twierdzi, że nie poinformowała o OWU strony powodowej ponieważ nie musiała tego robić, OWU zostały stronie powodowej dostarczone na fakturze. Pozwany twierdzi, iż trudno zrozumieć czym posługiwanie się szablonami faktur i OWU miałyby świadczyć o braku staranności. Pozwany zwraca uwagę, że z uwagi na bliskość Niemiec oraz stałe stosunki handlowe z tym krajem przetłumaczenie tak krótkiego fragmentu tekstu z języka niemieckiego nie byłoby dla spółki powodowej żadną trudnością. Uzupełniając to stanowisko pełnomocnik pozwanego adw. Radosław Nguyen stwierdza, że brak było jakichkolwiek zastrzeżeń ze strony powodowej.

Pełnomocnik strony powodowej mec. Iga Pułka replikuje, że nie doszło do przyjęcia oferty w świetle art. 68 i 69 polskiego k.c., hipotetycznie zakładając stosowanie prawa polskiego, tak jak to czyniła strona pozwana. Strona powodowa podtrzymuje twierdzenie, że sytuacja dotycząca wyboru prawa jest podobna do sytuacji dotyczącej wyboru sądu.

W imieniu pozwanego mec. Grzesik podkreśla, iż brak jest związku pomiędzy wcześniej zawartą umową główną, a umową o wybór prawa. Na pytanie przewodniczącego o podstawę stosowania prawa polskiego do oceny znaczenia nadruku OWU na fakturze jako oferty, w wyniku której zawarta została umowa o wybór prawa wywodzi, że posiłkowe stosowanie prawa polskiego następuje w celu pełniejszego zarysowania tez, natomiast stanowisko strony pozwanej w tym zakresie znajduje się w odpowiedzi na pozew, do którego pozwany odsyła.

Na pytanie pełnomocnika powódki o to na podstawie jakiego przepisu pozwana twierdzi, że powódka przyjęła ofertę, pełnomocnik pozwanej odsyła do analizy zawartej w odpowiedzi na pozew. Pełnomocnik pozwanej wskazuje, że zawarta w odpowiedzi na pozew argumentacja obrazuje stanowisko pozwanej w sposób spójny.

Strona powodowa cofa wniosek dowodowy zawarty w pkt II petitum pozwu. Strona powodowa kwestionuje zarzuty pozwanej zawarte w odpowiedzi na pozew dotyczące badania towaru pod kątem jego zgodności z umową przy odbiorze dostawy, albowiem podpisanie międzynarodowego listu przewozowego CMR świadczy jedynie o odebraniu przesyłki bez widocznych uszkodzeń. Strona powodowa podtrzymuje twierdzenie, że ekspertyza prywatna prof. Mędrka wykazująca trzy krotnie większą od pożądaną nasiąkliwość kamienia, spowoduje jego trzykrotnie szybsze zużycie i z tego powódka wywodzi, że wartość towaru powinna być trzy krotnie niższa. Powódka wskazuje, że towar zawierał liczne uszkodzenia powstałe już w procesie produkcyjnym. Żądanie zwrotu kosztów dostawy powódka argumentuje niską jakością otrzymanego produktu, wobec czego nigdy nie

zgodziłaby się na poniesienie kosztów dostawy w takiej wysokości. Odnośnie odszkodowania z tytułu naliczonych kar umownych powódka argumentuje, że była to szkoda przewidywalna w świetle art. 74 Konwencji Wiedeńskiej, której stosowanie uważa za uzasadnione. Co do wysokości żądania oraz jego podstaw strona wnosi i wywodzi jak w pozwie.

Reprezentująca pozwaną mec. Adamczyk wnosi o oddalenie wniosku dowodowego z ekspertyzy prywatnej prof. Janusza Mędrka, k. 26 akt sprawy, z uwagi na niewiarygodność dowodu. Strona pozwana powołując się na orzecznictwo zawarte w odpowiedzi na pozew przypisuje temu dowodowi jedynie charakter własnego twierdzenia strony przeciwnej. Opinia prywatna prof. Mędrka dotyczy jedynie dwóch z trzech asortymentów dostarczonych towarów i nie potwierdza wysokości dochodzonych roszczeń. Pozwana kwestionuje treść opinii, która jest niepełna i brak w niej opisu metod badawczych a także wskazuje, że ze względu na profesjonalny charakter działalności powódki, nie korzysta ona z takiej ochrony jak strona słabsza. Jej podpis na dokumencie świadczy o zgodności towaru z umową. Ekspertyza nie wykazuje związku przyczynowego pomiędzy wadliwością towaru, a poniesioną szkodą. W imieniu strony pozwanej mec. Nguyen uzupełniająco wskazuje na rozkład ciężaru dowodu i brak aktywności strony powodowej w wykazaniu podstawy roszczeń. Powódka jedynie szacunkowo wskazuje wartość szkody.

Sąd udał się na naradę, po której ogłoszono postanowienie.

Sąd postanowił

na podstawie art. 217 § 3 *a contrario* k.p.c. oddalić zarzut strony pozwanej w zakresie pominięcia dowodu z ekspertyzy prywatnej prof. Janusza Mędrka.

Przewodniczący wskazuje, że spór w zakresie stanu faktycznego sprawy wynika z odmiennej oceny przez strony określonych oświadczeń i dokumentów, natomiast podstawowe okoliczności faktyczne nie były przedmiotem sporu. Zachodzi niewątpliwa konieczność oceny związania stron OWU.

Sąd postanowił

na podstawie art. 1143 § 3 w zw. z art. 278 § 1 k.p.c. dopuścić dowód z uzupełniającej opinii ustnej biegłej z zakresu prawa niemieckiego dr Grety Hartmann-Kowalewskiej.

Staje biegła Greta Hartmann-Kowalewska, lat 74, biegła z listy SO, powołuje się na złożone przyrzeczenie, wyjaśnia:

Wskazuję, iż przedmiot zleconej mi opinii nie obejmował analizy § 310 niemieckiego kodeksu cywilnego. Pragnę wyjaśnić, że § 310 BGB wyłącza w stosunkach między przedsiębiorcami stosowanie § 305 ust. 2 i 2 BGB, nie wyłącza zaś stosowania ust. 1 tegoż przepisu. Paragraf 305 ust. 1 BGB nakazuje przedstawienie OWU stronie przeciwnej przy zawieraniu umowy. Potwierdzam, że przepis § 305 ust. 1 dotyczy również przedsiębiorców.

Na pytanie pełnomocnika strony pozwanej, jak należy traktować OWU w stosunkach między przedsiębiorcami w świetle § 310 zd. 2 po średniku, biegła powołując się na doktrynę oraz orzecznictwo odpowiada, że głównie chodzi w nim o czas i takie zwyczaje, które są znane wszystkim uczestnikom danej branży.

Sąd udzielił głosu stronom. Powód i pozwany wnoszą i wywodzą jak w pismach procesowych oraz w toku rozprawy.

Przewodniczący zamknął rozprawę i ogłosił, że publikacja wyroku nastąpi w dniu 30 grudnia, godz. 12:00 w budynku Sądu – według wokandy.

Posiedzenie zakończono o godz. 13:05.

Protokolant:

/-/ Aleksandra Jasinowicz

Przewodniczący:

/-/ Mateusz Pilich